Närmare, Gud, till dig

Musik och och text av första versen till den g
engelska psalmen som spelades av Titanics
musikkår vid fartygets undergång i April 1912

Närmare Gud, till dig Närmare dig om ock det är ett kors som lyfter mig

natt tempo cresc cresc din

mig tjänar jag innerligt Närmare, Gud, till dig Närmare dig Amen

Gammal melodi

Ljo Moderato

1 Tine på sina vita vin ja tjonya på sorgmodi melody den
2 Ho kom som ifrå himmelen en ängels skara en kvän och

3 Nu vill du dig befara att till ett annat land att
4 Farväl min kvistkonblomma farväl min flicka du Tast

handlar om en flicka som vill ifrån mig flyg ho tycktes mig bevarat i hjärtat för blott tid, men
sloge sig ner i hjärtat som är kärlekens hotell och kärleken den blomstrade att såsom en pion och

där uppgrävs tycktes gull att med din falska hamn där vill du dig berätta med penningens mejon men
att du ej vill bliva min hjärts invigda brud I minnet skrift jag ditt namn att med mitt hjärtas blod för-

nu bå är kärlekens trevnad och dess fröjd förbi-
jag mig tycktes vara glad och en livlig pigg som

ved är gull och penningar mot kärlekens religion.
än du dig förjäver nu på livets tåreflod.

~~4 Farväl min saffransliljn, farväl min rosenknopp.~~
I himmelen vi träffas väl det är ett stadigt hopp
Där ska vi återkänna det nu förlorta band
Där ska vi träffas du och jag och

Lille Karl Johans.

Kulla Valsen

Gustav Wennerberg

pp

1ª

2ª

f

fine

mf

2ª

f

Första reprisen en gång med 2 an dra slut

pp

f

p

D.a Capo al Fine

Hallands Vals

G. E.

Öken - Two Step

Two Step

p Jo en kolsvart marian i Öknen sorgsen tåga allra sist i
Ty den sköna baja-där som hade hjärtat fånga' hon var också

karavan färdad av hopplös låga Men väl ändå det var väl att hon i öknen vandra bättre att se blott oas och kameläu
nyckel här men hon ej ensam gånga' Är den stackars marian i en öken ifrån henne så har hon glömt hela hans karavantåg

Se'na med den andra ha.ha. världen full av män ha.ha. Nek av min stackars röda kärlek rörs blott nån fralin tin sorgsen sus men inte

hon Livet har blott krak- tus i min längtans ökenhav ha.ha.ha.

Hg. piccolo

Tempo di valse

En vänna te' (Valse à la Boston)

Hildur Bilberg

mf

dc

p

Legato

f

mf

Fine

Stockholm den 19/6 1912.

Pansarbåts-visan

Moderato

Gammal melodi

1 Jag minnes du den allra första gång Jag minnes du den
2 Ägusti aldrig jag förglömma kan

3 Hjönnamens kärlek är som liästens vinn
4 På livets kan ett skepp det gånzar bär

allraförsta gång på pansar båten vid dragspelsläten då du mig mantrade med dans å
då du mig Kösste den trettiförste Ombord å dig på saltan ostiann

då hjärtat lessnar för flutten segel Och blomman vessnar Men flickan bliver trogen i sitt
dess aktterspegel Så stolt förgyllandes skeppsnamnet

Sång på pansarbåten etc.

Sinn bär. 1. Det namnet skrevet står uti mitt bröst :: det vill jag viska inlim mitt sista
för vännen lilla med en ljuvlig röst ::

2 Och skeppets namn kärleken är forsann :: Det största skepp som på böljan farit
på livets böljeflod och Ostiann ::

Kärlekspenderinga

Vij för Sakta.

Sine Ja jag minns la när jag ock var ow gvå gla när jag dansa på logera å spassera i
2 De var skinande sol de var blanandes lofi Och emella sirenera sau de fåglar på

3 Och vi kopte och kärstes och kässtes och stor båd med händer och munnera i di grönskandes
4 De vard de var så de var inte igår di har vissnat sirenera inga fogglar på

skogera allt må flecker å längandes, sjongandes Na ja, en sjongandes fra
grenera Och di sjongde om kärlekens blommandes doft ja den blommandes doft.

linnera däi en drömmer och glömmer och hoppas och tror däi en hoppas och tror
grenera sjonger längre om kärlekens hoppandes vår om den hoppandes vår.

12 system

Bohuslåns folksång

Gammal melodi

Andantino

1 Av alla färgerna de små älskar jag den gula och den blå blåder är den höga himla
1 Gala lockar bärer min Kristin Hennes blick är blå och gredelin Utav Gull är hennes hjärte —
3 Blöd är asiannen stundom gul gul är fjelken som vi fick till jul blöd är blomman då hon ej är
4 Svenska flaggans färg är gul och blå När mot finnen med den vi gå vi färgen ger en utav

pro-len och gul om dagen lyser solen Adelin lia lia
Rötter Blåda ådror pryder hennes fjäller

röd . gul är rågen som förs giver bröd
båda Den gula först och sista den blåa.

ritard

Adelin lia-lej Bohuslän Adelin lia-lia. Adelin lialej Bohuslän

Moderato

Red Wing (Rotfeder) Indianisches Intermezzo

Kerry Mills

mf

A

mf

B

1.

2.

f

Trio

1.

2.

Dem ganzen

mf

här spelas de två första reprisernа en gång och stycket slutar med andra reprisens två a

Tattare Emma (den gramesta flicka)

Cello

Piano

Tunelit, fundersamt, kaeki att äller som ola å. Jeremias i Trollåsa

Den gramesta flicka dårhemma Pi-na å dö å Mins Tattares svartögda Emma

E döj eli mö Hennes här då å svart som di mörkeste nättera å då undelit då att ja längtar

äller a: Hennes här då å svart som di mörkaste nättera å då undelit då att ja längtar äller-a.

V

Allegro

En sau jungfrun (Betty Cederholms visa om stations karlsförmannen Sigbt Landergren)

Gammal melodi

Sine Jage lita visa kan om Laddergren det hannlar han Hoppla hoppla trala la
När han står på sin stassion och blåser signalmenäs ton " " " "

Vi ska ha ett rum med kök där Landergren får biff med lök

Det är karl med stånglilljess och han skall ha mitt hjärteräss hoppla hoppla trala la Jag har känt en sen spryl
Stannar han så gruvlig fätt det största lokomotivätt " " " " Så han visslat har på mig

Där ska vi glömma livets strid som rasar ütimellertid

Amor ska stadigt vara där

Tra la la la la Han är vacker och ej fryl tralala la Jag har känt en sen spryl och
" " " uppå livets järnvägsbig " " " ja så han visslat har på mig

och skjuta skott med sitt gevär Amor ska stadigt vara där och

a tempo

Han är vacker och ej fryl och vi ska gifta oss sitt lyc Därför som en trast på gren sjunger jag om Landergren
uppå livets järnvägsbig tills mig och dig tiv slut blev sig Så Landergren blev min passion och han blev klus på

Skjuta skott med sitt gevär ack om den stunden snart var när Ja där ska vi det lyckligt ha Amor och Landergren

hoppla hoppla trala la Därför som en trast ek tralala
min stassion " " " Så Landergren blev

Jag
med liv och fart.

I Dalom Polska från Elfdalen
upptecknad av E. J. Thunström & C. G. Nyblom

Vals från Klodra

Mjukt och gungande

Polska efter en vaxflicka i Svartnäs Skog Lövsjö uppt. av Thunstedt

Lim

Passionerat

2 system

Lagow fort. Hugg-lek från Klodra upptl. av E. Thunlöf

mf

f

Brudmarsch från Leksand (upptl. av Nils Andersson)

Festligt

or

Brudmarsch Variant från Skoda uppt. av E Thunstedt

Uppskruvad glatt

mf

f

f

1a

2a

cresc

ff

ff

Gullstrand
den 19/7 1917

12 system

Vals tempo

Nändemans vals

Uppt. av Felix Körling

Hurtigt går dansen i grönа hagen Spela dingela du Spelemän Spela Lustigt går dansen

mf

Tim ljusan dagen/ Stampa och trampa en nändemans vals

2:a

Hej Spelemän lät ni fi-olerna

f

klinga Kom jämför, emå gossarna sjungaren om lustigt i nändemans vals

Grazioso

p

liss

1:a

del

2:a

Härefter spelas första och andra delen en gång mon skall ej sjungas orden.

Ny Fiskar-Vals

uppt. av David Hallström
ord av Göran Sveinius

1) Ja seglar å i gongarpå böljan nå dej lella hjärtonye hio-hej lella

2) Ja tar torsk å kolja var onåra nå dej
3) Ja dansar på bryggan var lörda nå dej
4) Ja går bort i berga å kelar nå dej

hjärtonye hio-lej Ja gongar på böljan så däjligt nå dej lella hjärtonye lella hjärtonye hio-hej lio-lio lej lella

Ja seskar i fjorden så däjligt nå dej
Ja valsar och dansar så däjligt nå dej

Så däjligt på munnen de kosser ja dej

Klara du mi jänta ra-ra kom nå mej, blott nå dej vell jag vara lella Klara du mi jänta!

Lika för alla versen

nara kom nå mej ja vill valsa nå dej lio-lio-lej

p

dc

f

ds. f

12 system

Kom Skön Mö Långvals Arr. av J. A. Löfvén.

Inledning

Vals

Kom, kom, kom skön

mö i valsens virvel kom och hör, hör, hör harmoniens ljuva klang! —

Ensjelvdig intim mix tin mitt trogna bröst Där skall du finna

Skydd mot faran där skall du ock finna tröst

Hårt i gå det är att få svåra

hand i hand högt som i molln över jordens dystra ting e-

vigt jag ville löst från bo- jor och band.

Svävn på vindens fläktar uni- versum

Kring Kan kan mitt hjär...ta språng ... om din bonings tick tick tick tick tick

tick tick klappande bevon förstå...ning Sind ra dess snär...ta kan du mig för-sa-

ka vin du bli min meka fli min ma...ka.

der 1/10 1912 Ericet

Herrn Rörström

Tvo steg vekelsang

Han Ack Skön lilla lyckliga tonen hjärta gråvmitt hjärtas strängaspel jag kan ej mina känslor längre kuva tagda häri del. jag

kåller dig så kär vid min du bliva kvara mig ack jag dig ber jag icke äger gods och guld att giva

Han ja kärnste Pelle vid tonen veka migden stämma när ordenhjärt mitt öra smeka

mer jag trohet ger Syllene skaller min häz ej giva tråvad minsta graud som du är jag din vin bliva

kär min sinne är och glad mitt hjärta slår

och ger dig mitt hjärta och ger dig min hand ja

Vand

12 system

Duett

Piano

Så på dem man har kär Det livets lyckor är att hjärtan två om
kärlek bikta ingen ännu annat eller

Så på dem man har kär det lyckan är att hjärtan två om
kärlek bikta ingen ännu

Kan spolas en vecka höger.

vet Att du har blivit min att jag har blivit din Tyst tyst det är ack ja det är vår hemlighet Att

vet att du är min att jag har blivit din och du är min att du är min det är det är vår hemlighet Hemlighet

Gubben som åt sju kass gröt och sju kass mjölk

Text o musik av Felix Körling

1 Klockan slog sex gubben opp och tittade ut över backen Han tog på sig sin röd rock och byxor och satte mössan på
2 Gubben kände sig inte mätt Och tänkte det var undervärken Han tog sin käpp och gick vägen fram mot Kråkan emot hon

3 Gubben smacka det här var gott me får jag länge gå Och mil gick han ja kanske två där stod en kassa och
4 Gubben gick nu så nöjd och glad men då började magen gnälla var ska me jag en matbit få då hörde han hunden

backen Vart ska du gå då gumman jo till stan vägen är så lång den tar hela dan då jag får ha mycket att äta.
hästen " " den hästen " " "
kåla " " "
skälla

Andante moderato

Ingen ligger Sommarland Skog och fjäll i sky och sol
Fräsning sky ej Sommarland för de dystra skären västerstrand och skogen dragen

Sjön blå: Sommarland mellan bergen klänka speglar molnen

Vårens

tillägnad Emil

ovation i Uppsa

ord och musik

av Christian Nilsson

12 system

österstrand havets vågor kyssa Brisen över gatan yr Skeppare genom Skummet styr
grönbard genom landamären länge in uti överputs flocka sig i mo och hull
som ibland klara droppar stänka Sol är vackrast efter skur Frasens visa stämd i dur Klingar i en sänka

Värends Marsch

tillägnad Smålands nation i Uppsala

ord och musik af Christian Nilsson

Hell värend du tappra du hjälterika land vi dig hylla du
En dag om det gäller vår frihets ädla ljus Virda svennow liar

vänaste mö Hell Blenda som kämpat mot Danens grymma hand ty segra han måste eller
söknar ej mod Han fienden slår och i Strides vilda brus hawned stält hot utgjuter sitt

pres rit a tempo cresc

dö framåt framåt framåt värends mön Ljungen Blenda tin ära genom
blod " " "

Julsång

Gustaf Wennerberg

Friskt och lustigt

1 Klang i skogen och klang på fjällen Grönan granen står mörk mot hällen Frusna fingrar, lät ryan gå
2 Sarl på skidan slå rem om foten Två små svanlar ta tag om roten Utför backen i lustig fart

3 Se i dörren står mor och vinkar alledan ljuset i stugan blinkar Stjärnor tindra och glitter strö
Klang från tornet de klockor klinga Stilla stilla i kvällen ringa Ringa glädje i barnasinn

ten

rall.

Snart i jesu skrud skall stugan stå
Fruktla ej det går över snart.

över vitaste julesnö.
Ringa julen och julfrid in.

En liten Kärlven

av Aug. Eriksson

p

Sa

mf

Svanen trafvar genom skogen

trafvar munter uppför backar Ryp är liten bergstrapp kistan ivrig dö att svedden lacka

f

mf

Jor och dom på kärran sitter lustigt jordens hemåt går stort är lilla Gunnarsbyn tåg han timmarskåpar

Julsång Hugo Bedinger

När Jesus barnet låg en gång på krubbans halm vid ämbars sång då tände Gud i
Nu tänder vi i granen snart många ljus som stjärnor klart och alla barnens

I himlens hus den förstu Julens klara ljus
tändas ska för barnen där på krubbans strå

Det växte stort och blev en man
så god och vis så stark och sann
som ingen för på jorden var
och ingen sedan varit har.

Och därför lyser än för oss
Hans stjärnas underbara sken
Var gång vi följa glada hans ars
Det lyser bättre för vår jord

Välkommen hit i jul igen
Du som blev barnens klare vän
Kom tänd oss på vid glädjeljus
med dig med dig du söta Gud.

Så högan loft
Hambo
Aron Holst

a

Cresc

B

Från A till B
Med
följande
skuttakt

3

D.S. al Fine

Introduktion
Andantino espressivo

I Sundagårdh

Valse Boston för Piano av Hedvig Herman.

Vals
Lento

12 system

2x

appassionato

scherzando

B

2x

p

fz

f risoluto

p

mf

cresc.

ff

p

Rond

12 system

mf

2 tranquillo

ritardando

Ytan å dö liela
förtin repriten
repeteras samt
därefter tre
B med följande

2

ff

vivo

Sakta

Söder om
landsvägen

Bondats
Åke Nilsson
Puls

mf

p

fr

p

1:a gång en oktav högre

B

p

fr

Tvåan in B med följande slut-takt

f

p

f

Da Capo

Jysk Fiskervals

Otto Festman

Introduktion

Tempo di valse

mf

f

1 Från Peisen han
2 Kraen Peisen han
3 Kraen Peisen og.

Styret sin julle i land
dansen med traustövler på
Mette gor hjem hen ad fem

den bugned av sill og Makrel
så stövet det virvlet i vejr
längs Stranden og Klitternes rad.

han lugter av havskum og
ved piben i munden och
Så dansen man jo'kke skan

driver av vand och runt på haus Krapp sidder Skael
Katten på Skrå Lud nåde de närmeste täcer
lige gå hjem når mag ärs Då unj ven så glad.

Nu Styrer han hjemad han tarden med
I sexlur Slog icke Kan Sticke haus
Så kom de liu Havnen og där lå en

Ro får Kuset sig ved Skrifet kram
Traup og via kan med Mette den Skäer
Båd Se når kan jeg dade Kraen

Därpå Sejler han ned tin Lars Iversens
ära kon lisom en jolle i Böljernes Kamp i hans famntag Svart
Lille Mette vin du nu med mig träkke vad lide Mette Strax

flöjtande

mad og en dram
her og Svart der
kappelt på den

Kraen kan
Men kun
Danne

flöjter kan Synes att livet är fint
Smiler tin Kåen kon är Skett ickeamyst ja og kan är tiupeds med sin fangst
dag Kraen Kom hjem Skjönt haus båd den var lett med den dejligeste fisk i hit onät

Repro

1-3

Rafats-

Valsen

Nyaste slag-
dängan med
ord av Rosa
Grenberg om
sjöken av
Sten Njur-
ling.

Refräng

1-3 En fisker han bauser ver dag tin Sös tin böjjemas melodi

natten han svinger tin Södesie tös i ett nyi-tet Södi fiskeri

men om

Valts F.S.

Rafats-
valsen

Nyaste slag
dåtgan mad
ord av Rosa
Grenberg med
sicken de
Sten Sjur-
ling-

1913

V

Dansvisa

Till Fru Ebba Sjögren

av Felix Körling.

Allegro moderato

mp

1 Ung och ståtlig riddare kom i grönan hagen fiek den vackra Lisa se
2 Köpman fogde skräddare kom i grönan hagen en och var fiek Lisa se

stannade vid lagen jungfru fager jungfru skär bind de blomsterkransar du skall bli min sjätte kär om du med mig dansar

Stannade vid lagen " " " " " " " " " " " " " "

Tempo di valse Kan spelas: oktav

f

Cdur Nej med dig jag dansar ej du din väg kan fa - ra den som dansa får med mej minst en

prins skall va - ra

2:a

prins skall vara

Tempo I

3 v.

den gången igen mer.

Kom i grönan hagen ingen mer så lisa ser ingen vän vid lagen Bröll en brinna herde gå med sin hjord på ängen

Tempo di valse Kan spelas: oktav

och den vackra lisa står nigandr för drängen

Kom och dansa nu med mej du min prins skall va -

Rep. ad lib.

ra Hej med dej jag dansar ej Du din vän Kan jag ha

ff

Tvin sjön en dikt av Karl Bienenstein av T. H.

Miniatures
av Mignon
A Trojelli

Moderato quasi Andantino

p

pp

Calanda

pp

Andante dolce

ritenuto

p

dim

ppp.

pp

cresendo

delicato

crese

rit

rit

diminuendo

dim pp

Jeannette i den grönne Skov.

Mus. av Berniaux
Ord. av Anton Melbye.

Allegro moderato

1 Mon Jeannette vad be-
2 O Jeannette der er
3 Ojem jaa Skoven naael

typer nu dog det-te Fjäsare og löver
huld på morgonstunden

Kära Bam vad tänker du dog på Hon då smilade Jeannette bag sin Hät-te
da for den er. Jo sleť ikke nät Mon vis du nu möder denne felle Röver
Solen smiled på Jeannettes väj Hon i dären hennes moder brugte Handen

Mor jeg tror i Skoven vin jeg gå Oja nej Ja nej vis du förvilder dig Oja vad vill du i den grönne skov Jean-
han gör alle pigebörn förtred Ih. " " " Hon han Rawnöde nidy Ja vad skall du i den grönne Skov Jean-
Ja din Skamja du er der tin dig Ja " " " han blot förvildet mig Ja vad skulle du i den grönne Skov Jean-

nette Man det är grönne Kranse du vin flet-te O, frygter du då virkelig ej Jeannet-
nette Ser han dit Rönne Musig bag din flet-te han röver tusend Kyss på dig Jeanet-
nette Jo lille mon det är då Lov att get- - - - te din brudekrans jeg vilde bard flet-

te de vilde dyr der löber rundt i Skovin Tra la la la Trallala
te og virvler dig avsted i Brudedans
te Og det har kaget tänk dig all min tid

Trallala Tra la la

Dal Segno

Rigsdans

Beredt till Kamp

Tempo di marcia

f

Väl är uv vårt Sverige blått uv liten makt Men tro vi stå på vakt
Höjt då vaja skall vår flagg i skeppets stam Och fria soldatens famn

För vårt fosterland i kamp vi gå på land och volja bli Vår faran hotar Sveriges land Och

ovan röfvar vin vårt land Då samlas alla man och famn här och gripa tin gevär Och Sverige

Ovan Kan här skall finna beredt tin kamp hvar svenskes man Med lif och lust med

mod i bröst vi alle vin tapperhet hålla stånd På land och sjö och gram då på land i sjö i gram då Blod vi

Skydda kan vår kommy land ff

Till Sångfoglarne

Andante affabile

Säg fågel mig hvi sjunger du så dorsefmut i kväll Hvi saklar du din tones gåu Du lilla kära fjäl Du
Säg fågel mig hvad saknar du här i den skona lund Då blomstren doftar på dess grund Och luften är så sund. Du

Säg fågel mig har du en dorg hvarpå din hjärta bär Har du ej någon hjärtans kär som kärlig omtalig är

Jag följer har mig många gång Med dina toners klang När jubblande du höjde dem opp i härlig sång När jubblande du
Synes jag bland trädens blad du kämna må dig glad När kan i solens strålehaf Du på ett härligt bad

Kom till mig jag är dig trö jag gör dig hus och bo Och vi skall lefva lyckelig och jubla bägge trö

höjde dem opp i härlig Sång härlig Sång
härligt bud

Förälskad

Allegretto - leggiero

1 Så ensam här jag går och står i denna jämmerdal Ty
2 Hos Onkel Kommer hvarje bal på gröbag ganska visst Och

3 Och hvar mig ej vill gifva nej När jag till henne friar Ho

Hvar hvar för min tankar står mig gör blåa dorg och kval Jag säuder henne ögonkast hvar kan den ej förstå Och gifver till henne
dansa där med henne skall jag både fjät o sist Och därtill vill jag gå i dans med henne i dansen ått i de skona

följer mig på lifvets väg När hvar annan hustru blifver Jag därför använd till mig vill ta Och svär till henne grön Ty när hv

Ekeskans Kärlighetssångtan

Audaulina

I en hast det kan vinn ickte
ögonen glans mig säm och lyckliy se
mig säm ja skall mitt kvad förbi

1 Hör Eros vin aldrig länkar mig fast i din himmelska band
2 Skan aldrig den lycka jag njuta kvarefter jag ensam i Amyas
3 Skan ensam fri kopprer jag bygga Min lycka i kärlighets nöt

Vin aldrig du kärlighet skänka Din mig med dingiftnilda hand Skan aldrig min lycka jag skåda I
Skan aldrig din väsen mig fröjda vin aldrig du hörn min bön Skan städse jag längtansfull sucka och

Skan hemmets förpliktande lycka Ej lutra den kränande glöd Skan aldrig den smärta bortvinka Som

öyat vid hemmets ro
lyckan mig jämt gå förbi
Skan aldrig din kärlighets låga min gröm i hjärtat fröd
Skan kärlighetsblommorn dig sluta för mig här på lifvets stig

Som städse med mig har följt Skan aldrig min trogna ettsägn Kvad städse jag hänkar dröjt

Till Ellen

Andante cantabile

O Ellen kom och se hur grönt Här är i denna lund Hur
O Ellen kom men allt är tyst Och hör den jubelsång Som
O Ellen kom åt denna stig Ty skall jag visa dig Den
O Ellen kom och säg dig mod Här under löpets tak I

allt för ögat strålar skönt i denna morgonstund I denna morgonstund Då fåglarna med liv Kvad för sin lust
strömmad från hvart fågelbröst Som himmelsk harpoklang :|: I fjäsklig harmoni O hvilket trolle-

hyddan där vi glad och fri Kan leva lyckelig :|:
gräset här vid sjöns brädd Hos mig i ro och mak :|:

Den är ej stor och prål men doch ett lilet
Här kan vi bygga bon i hjärtat gladje

vis Du sjungen glad och älskansfull emellan löf och träd Och träd emellan löf och träd
ni vet det vår tanke för alltid i ett Himmelrik :|:

Till Hemmet

Andantino

Och Ty samman kan vi kärlighet vi dela där då gott :|:
ja Ty mellan löf och blomster bmjd Har fred och lycka bo :|:

1 När där är solsken i ditt öga då ber jag
2 När du din blick till stämma höjer då synes
3 När ut i dans du lifligt tröder då ber jag
4 När ut din barm dig kolligt böjer då ber jag

himlen öppen stå Och skåda tydelig och njuta den fröjd som tillar ur det blå Dess ljus är för mig hoppets
leendet om din mun Som ofta för mitt öga sväfvar Och fröjdar mig i drömmens lund Och vaun sina sorg och smärta

rosen på din kind då du vid dansens lust dig glädes Och svävar kring som skogens hind Då tämjer jag ditt hjärta
skatten i ditt bröst men bak svart böljeslag sig dölja om fröjd och saligheit Då ljuf Kvarpå ett lyckoskott jag

Skjorna och dem jag förja vin då gärna ty i dess klara ljus jag vet att jag kan finna kärlighet
Skaffad vid Kysten från (de dina) döda läppar Ty med dess milda varma glöd den värmer bort min sorg och nöd.

banka och fröjdas vid den söta tanke att något det mig hörer till och blå för mig det banka vill
bygger då Eros blomsterhagen tysta jag emot jordens paradis Som ej kan få till något pris.

Allegretto moderato

Vårkommen

Kommer hit vårvar! Som hav gläd jen kär och med oss en båge väl vin dricka Här i gläd jens borg Finnes ingen sorg
Är av flickans vän Kom då tin oss här hemme glad du alltid hos oss finner Här vi här ha fest och dväs vår gäst

Älsker du glasér vi dig alle ber Nu du opta kän tin oss vin ilta Här i vämners lag Under gläd jens tak

Sorger dem åt dären bort vi skicka Som ett kontraband Der hvar jubelsång Ljuder höj tin Evans ära
Här där tiden bort i gläd je timmen Här i denna dal vi ha fest och bal Och ett litet "konall" vin halla

du för dagens flit kan finna Hvila Och i famn du vill Kom slå bara tin Vin du med oss häyler Spela.

Som en gång Chor

På lifvets flod.

Som i vämners lag det här bör vara
Då vi samlas om den kära Bollen

Och en kula rath åt banan tina.

Andantino cantabile

Här där i hafvet leka Skogen sig speglar dig gren den lilla vin
Är ett så vinden gor och bölgan rolig När vi på lifvets flod

rit

hvartin jag Seglar Där jag min Stråtar här säker vin Stryr Och ung en Hjärtevän på stu och hop - - ra
Seglar förtroligt Då är det rätt en lust Samlade i lag här tin den skona Kust Där vi Skall hvila

a tempo

Då Laugh den skona bred Glida åt skimmers nod. Samlast i kåleken Snäckan vi föra bort
och där den skönaste Evigt för öjat står Och ej vått hjärta far Sorg eller Smärta. Smärta

Drufvevin är medicin — Dryckesdån

Tempo di valse vivace

Nu tin sång jag vill höja min stämma
Drufvevinen kan lindra min smärta
Jo all prisa den härliga Rhen
Vore ej sorg kunde läka för mig
Där de djupa drufvor har
vid dess droppar all njutn

Drufsaften kan stämmorna klara
Ja champagnen oss alla upplifvar
Skönt de opp sig vill höja tin sång
Ty dess blod har en underbar kraft
Vår below ej vi på liguo
den att rosor på kinden

hemma
lärde
Som vi bryggt tin nektar så fin
Lifvet här dock på gläd jen är kort
Drufvevin Medicin du är för vår maga
den du läk och ädre

Spara vinner tonen i dryckesch klang
gifver Med sin ljuflig lifliga saft
Drufvevin

til
du bringar i "lave"
a tempo
Ja den drick jag lin lej för mig korck jag lin lej därför städse jag älskar vin dig

chör
jag lin lej ja den drick jag lin lej för mig korck jag lin lej därför städse jag älskar vin dig jag lin lej.
til

Allegro
Andantino cantabile
pastorale

Jag vet en plats där fågelsång
Jag vet en plats med blomster
Jag vet en plats där härlig

kommen glad min bjuder
gröna bokesalar
Där skönt milda toners klang
Där i den stilla milda luft
Allt hela väsen fröjdar
Blott Zephyrandar tala
Där glad jag vill min
Där med min vän jag

lifvets tråd man finner Där kärlek smärta är på flykt och lyckan ej att "blinda" En sådan grund jag

Skynda tin för min pauken att bygga med tro och hopp och kärlighet som bringa skall mig lycka med tro och hopp och
ilar hän för min pauken att bygga
väljer blott för min pauken att bygga
Kärlek
Andantino
Kärlek din fröjd och sjr
Kärlek din eld kan hvart
Kärlek, din fröjd kan värt
trotsande glädje Skänker du oss med din gifmild hand Om du vårt öga med tår än väter Vill vi dock gärna gå
hjärtan upprörma Tvista den kamots i motgång och sorg Omfamnad blifvi af den älskades armar kännes vårt hjärta sig
väsen förtrodan Att vi på jorden förglömma för den Helt våra hjärtan dess himmel kan fylla Den är vår lycka och
fast i din hand Ja om din länk än oss vållar stor smärta Tacka vi dock för den luttrande glöd Den kan i saligrad
Stark som en borg Öga mot öga barn stjärnorna tindra Blodsband kinder dess flamma att gnist Sommar vi få här för
saligrets vän Ned i min hjärta den lade ett minne Där jag bevara det vill som en skatt Som från min själ ej i
trotsvoart hjärta Själfom försakelse Här den oss bjöd
motgångens vinter Blott vill en gnist från din lysande hatt
glömskan skall rinna Om än min fördelig jag kan förspilt.
Kärlighet som bringa skall mig lycka.

Farväl till hemmet

Andante

Farväl du min älskade
Farväl du min älskade
Farväl du min älskade

Tadernehem vid öresunds dåjliga "leved" Där snäckorna ila på böljornas fram och på och sänka sig ned Der
Tadernestad och dåjliga skogsrådet Rust din tvalkande brusande skumklädda kust Som här var min glädje och tröst O.
moder Som blidt har postrat mig upp vid din bröst Tast aftn af smärta din hjärta har "lidt" Du bragte i borgen mig tröst E

Cantabile

Liksom hemta det lefvande guld och välstånd till hydborna nu
kanderneus dagar förflöto för mig i glädje och lycka och fröjd
Där flickan tillsmidar att kärlighetspant r.
Rätt aldrig i lifvet förglömma jag dig och
aldrig i lifvet förglömma jag vill Ther tiden än förer mig här
Mitt hjärta allena skall hörsamt dig till.

ögon så himmelsk blå
leenden så hurtig och gla
Grisettens Sång
bästa och endaste vän.

Andantino

Jag vill icke nämna för någon hvad namn Som
Jag vill icke säga att ofta han bragt i
Jag vill icke säga mitt hjärta har lit Ett

Sätt mitt hjärta i brand
mot ljungens dagar mig tröst
Jag vill icke säga att bröt i hans famn Jag lyckelig kände mig han Ett
Jag vill icke säga att ofta han hade väckt En stormande lust i mitt bröst Ett
Språk som ej världen förstår till han är min himmel min jord och mitt allt Som helst mitt väsen åtrår Ett

Kärlekens brännande kyss hav mig gav som präjd i min hjärta hav
genom mitt väsen en salighet går så ofta jag vet hav är när
aldrig jag saknar det jordiska band ej heller af myrten en krans Vi täcka tillsamman två själar en ände en
bryta vår himmelska skål Nu skåd
jag i mitt hjärta hur kär
Jag är i evighet Hans.

Trons Anklar

1 Tro ej glädjen o jag vet ett tjän där den bott från morgon intill kväll Nyss jag giek där fram ö'r stort det öde Egarn
2 Tro ej hoppet o jag vet ett bröst Djupt bedrarat uf dess falska röst Löfte fiek det blott om sång ödem Kämpar
3 Tro ej kärlek o jag vet en mö Evärn nyss att för din älskling dö Ilohetskalken låg på ljliepanna Nätter
4 Tro ej lifvet o en ynglings nyss Jag jag bleknad vid dess afskedskyss Lagren svalt hans brät i morgonstunden Blek tin
5 Tro blott hvad är evigt i din själ Glöd af mänsklighetens ljus och väl Älska lifvet Jämn dess glans förvinner Kopspad

gått att sofva hos de döde Tro ej den den flyktiga ömma kvot bort bort bort bort
ur med förtvinna och döden Tro ej det men lyft ett öfvert hopp opp opp opp opp
människan hade hon en annan Tro ej den den ärdom vind och fått snart snart snart snart
dödskuns om hans hjässa kvinden Tro ej det, det är på en minut slut slut. slut. slut.
den att du ett bättre finnes Tro att ekon som kvot: hjärtat skrek, lek, lek, lek, lek.

Det var en afton då stormen hven

1 Det var en afton då stormen hven Med vinterns kyla emellan tän Hvar blommor vissnat hvar fåg

2 Min blick mot himlen jag höjde då Hvad den var ljus och hvad den var blå Så många stjärna jag tindra
3 Sen dess en stjärnan jag lånkte än Ett ljus i natten för oss lyser Och lyse jag lyste min älskling
4 Så honom länker jag ofvan mig Och stjärnorna stå i gratens

5 Och kan jag ej min älskling få Så skall den tanken mig återstå Så skall han finnes då stå
6 Om allt på jorden blir mörkt och kallt Så vill jag vara för honom allt Om stormen sopar hvar blomma

Döden blek som döden själf

Bruden

Döden blek som döden själf
Döden blek som döden själf

Döden blek som döden själf

Döden blek som döden själf

V

Stockholms mansellan

1 En landsman hav tog dig en Stockholms mantell hav tog nu med lust och begär men likväl hav ducker fina morgon kin kräsen
2 Och fruw hon smekte gubben din och sade tin bronny onin vän jag räds att den glömmer motionen din
3 Men Gubben han tänkte hvad jan stär nu på Kanthänder sin kurs omig om Han lätsar som han uppå bron skulle gå
4 På galan där kommer en herre så fin Inn tyckt ha sett fronow för Ja fruw i huset hon gör en bål min
5 och älskaren sitt många brinnande kyss Hon hviskar så tyst i hans famn Men gubben som slog bakom dörren och lyss
6 Och älskaren tog genom fönstret reträtt Inen fruw hon sade min vän Han hoppet blott sökt mig på utländigt sätt

En annan hon hade sin kär Gubben sick hvar dag på bron Han gick för att ta sig motion Ja uppå bron att
Och på då din gunkom i gen För att det gå over uppå bron För att det glömm ej ta motion e — — —
Men stannar i rummet inlin Han lätsar gå over uppå bron Han lätsar gå ta sig motion e — — —

Och öppnar vardant sin dörr Min man har gått ned uppåbron Han gått för att ta sig motion Nej uppå
Ty ska ta men obemärkt fram Jag har icke varit på bron Jag har icke tagit motion
Och kommer nog aldrig igen Jag trodde du var uppåt bron jag trodde du tog dig motion Ja uppå

ta sig motion ja gubben gick hvar dag på bron
För att det gå ta sig motion
Han lätsar ned uppå bron

Men gubben han är gången på bron
Nej aldrig på tiden fatten
Jag trodde du var uppå bron

Ja. Men gubben han sade om jag tog motion Och gick hvarje dag uppå bron Så vore snart slut med den repulsion
Och jag fick två ärtskaga horn Nej aldrig för sådan fasson jag mera går över uppå bron Ej uppå bron

Farväl och återseende

1 Så drosslen sad på böjekvist Så gamla vänner de så vitt Med dem i sin så tyst de
2 En dag mot öst och en mot vest Två upphåll blef den bergefest En dag mot öst och en mot
3 De sjöngo båda två en sång Den bergelig i skogen klang De sjöngo högt i fjärran bo

4 Nu är de på samma gren Så träffs vi då förhoppningsvis De sjöng hurra min kär
5 Men nu ej mer de skildes ad De följdes med hinanden glad Och byggde den en rede här

sad För att de skulle skiljas ad Så drosslen som hinanden gått
vårt Farväl farväl förutan tröst Så har mig vänner de så sannt
Min sjätte aldrig finner ro Att när en älskar högt sin vän
vän Så lest vi då en afsky igen Så träffar man den mycket igen
Inuti de lefve mycket så nätt När gått en vän du skiljas må
Så bed till Gud att dej må gå
Som det med dessa drosslar gick
Ty de till slut hinanden fick.

Gubben Noack

1 Vi prise högtjurt gamla testamentets dar
2 Sellen när som ondskan den var blifven allt för svår
3 Sellen när de tusen nåderåren tagit slut
4 Men på det jorden ej för folkets skulle bli

5 Når Noack låg uti sin sång en stormig natt
6 Då blef där skrik och villervalla i en hast
7 Men Skutan höll ty den var ej af englsk plet
8 Men Gubben noack drunknat med sin fru

1 Herren skipar själf då både lag och rätt
2 efter dennas tid hon ej vore bättre då
3 Herre Sände då en väldig syndaflod
4 Åtte hin familj från sjönöd räddades

5 I skjulan Noack då på däcket satsar opp
Noack rådtigast af alla man på däcke
Noack ämbå glad att vara än vid liv
Skål för noack då : bollen dricke vi

Vi lefde då i Jonadrset en och hvar
De gaf sitt människan de tusen nåderår
Hon var då ej en smula bättre an förut
Så lät hon noack från från förtärelsen gå ji

Då stötte Skutan hastigt uppå Ararat
De trodde att hin tagit bäste båt och last
Från Sverge var hvarandra bit i Noaks båt
Då nade vi på hafvets botten gåstad nu

men om för tiden går det på ett annat sätt lealah
Så skulle hvarje käft innunder vatten stå för synd
Som bota skall bår folk och få för öfvermod bra lärdt
Och : en ark af Herren själf inskuffades med godt

I Särken gummen efterkom i kort galopp och grät
Sprang genast ned i skutan för att se om den var täckt af strön
Anfammar hönen dättran och sin unge vif och sjöng
Hean som att rädda har igån att fiskar bli hans skål

Farväl i Sången

1 + Farväl i sången min jag nämnas dig ljöm du i tysta bönen icke min
2 Och hvarje år en liten livlig lund jag får Din hjärtas bild står i mitt hjärta kvar
3 Din lutas tona vin jag stundom hör Om skall bli själen i min poesi

4 Jag åtr tanken bland jag älskat gör Bland vattens stjärnor skärvor min tår
5 Vår nervgavinden ankring rymmen far En helsning själv mig tin dig hon tar
6 Vår Helios ur österns skyar går Då glimmar åtr Rosas kalk en tår

7 Som blommans soldrom är vårt liv Då kort Vi älska, sjunga knappas och då bort
8 Där skall jag sen jag drömt mig dröm tin slut Som brudgum vid din hjärta hvila ut

Men bortom grafven
Farväl tin dell din hjäl

Gud
O
min

Då glömmer rätt ej mig min kärlekens bränder
Jag sin i toner djupa toner dö
I tanken jagen vandrar gör tin dig

skall
hör

Tin midt gomsatt från mig min hon bäckars thor
Då har hon en från dig tin sång upp
Då bäddar blommor upp en källsprof

ler
Hjäl

och där är ännu min dör skälfven
Tin hemst ett innerligt Farväl

43 Druvans pris Dryckessång

Allegretto animato

Du rena klara druvcrafft som skummar i min bägar – gav du gifven kraft ock mod och kraft i det du lifligt

Du lifligt Champagnevin som i min bägar skummar Du blifvit bryggd af druvan fin och ädelt blod du

Och daulas vi i lustigt lag Du i pokalen krusar vi njuta dig i fyllan drag Tin du oss helt be

rolar Och när du mig tin glädje bjöd jag glömde all min sorg och nöd Ty med din söta druvsaft du kan min smärta

rymmer ty när du öfver läppen flöt du hud och ven på tungan gått man druvgudens dagar på flyktan all a

sar Och sjunga då med dig och lust ty du kan klara kvar en röst Och nu på bröst böjar den stämmed där sig

Kalvon ty med din söta druvsaft du kan min smärta kalvon

plager ::

följer ::

Snöflocket

Kan lätta snöflock kan Och döden grafven kan Det bröst som sjuder hvit det

Och den jag sakes dit mer Kan snöflock kan ej mer Nu jag ond blifven gjord så

Ty ingen mera kan Betäcka grafvens van Och ingen fader kär kan

Dit ingen syster går Nu gälla sorgens tår Och ingen brorsa hörs

Och ingen annan vän Kan vända dit igen Nu på den kalla bår

Och han som var min allt Kan gå däröfver kallt Med brudens arm i arm

Kek purna snöflock kan gör kvarden dubbelt kan Nu stelnad hjärta du

Ej

Kämpar svalkas där ::
Gömt som jag är glömd ::
Fruns kvas kan är ::

Sueka där om tråd ::
Ljungkonvalleblomma stråd ::
Sån och scarlekswarm ::

återbörjar Slö

1 "Hvad jag har lofvat det skall jag hålla."

Gladligt

Sång

Piano

Hvad jag har lofvat det skall jag hålla än aldrig (ständig) älska mer än tre — Och en för ro skull och en för nödskull den tredje dem skall bli min (lilla vän)

2.

Och jungfrun gick åt kvarn (Ej för långsamt, med enkelt uttryck.)

Sång

1 Och jungfrun gick åt kvarn hon skulle hemta vann åt
2 Ack hör du liten hasselgren hvarför är du så grann Ack
3 Ack hör hon liten jungfrun hvarför är hon så fin? Ack

Den stod en liten hasselgren han var så mycket grann den
Jag äter mull och dricker vann därför är jag så grann Jag
Jag äter socker dricker vin därför är jag så fin Jag

grann
grann
fin

Piano

4 Ack hör du liten hasselgren förstå du ej min ordalek
5 De lugga mig om vintren och sommaren slår jag grop

Jag har tre bröder som kungens gård De kugga dig i rot
Men mäster jungfrun aldrig sin den får hon ej igen

3

En visa vill jag sjunga just åt varen kvälja mig (Ej för långsamt)

Sång

1 En visa vill jag sjunga just åt varen kvälja mig En
2 Den dräggen kunde spela han spelade så väl Den
3 Bitlidu en morgon så fägde han sitt mod Bit

mig åt om den varma dräggen kom dog så hastelig kom dog så hastelig kom dog så hastelig
väl Han spelade så länge åt hans hand han log han sjöd
mod Och emman klockan åtta så låg han i sitt blod

Piano

4 Så kasta han fioln han log en annan fägd
5 Det kom två ungar dufvor från himlahvalfvet ner
6 Den förste var Gud Fader den andre var hans Son

Han följde med sin fädran att upp uti himmelns höjd
Och när de kom tillbaka så voro de då tre
Den tredje var den spelemän som spelade väl

7 Han spelade på bränna han spelade på bal
8 Den som liket kunde det var en hederlig man
9 Den som liket kunde det var en hederlig karl
10 De kunde det likväl att öfver en ängd

Men nu är han uppfaren till himlens höga sal
Han sade från Kalvskogar han blodet rann ut ur sin kalfvastrut
Ja han strömmar skafvor bäder i ann sina dar
Ja sin faders tårar som här fallen regn

Maj är välkommen

1 Vår afton am vi komma är Maj är välkommen för lof att om vi väcka er Sommarn är tjeflig för mig - de - mer
2 Vi komma vi ute er gå Och fråga om vi sjunga få
3 Vi bära vi ny maj i by Och prisa den med sånger ny
4 Vår vintrens sång är landet är För löf och gräset grönt nu är

5 Den sina kärkaste kjolen skänker
6 Välkommen är maj månads tid
7 Förlöna oss ett gunnigt år
8 Stark sumle skäna på stånkarna

Sjur upp i sky med majesång
Vår signe denna sommar helst
Bevara både hus och gård
Så vackert maiört på ängarna

9 Lif mjölk och smör och ost och öl
10 Låt hönan vräpa ägg på tak
11 Vi bära vi löf uti ert tak
12 Vår nåd och tack det skall ni ha

Tin bäkbom mat och lycka och mjöd
Tin pannekakor och ägagarnat
Det skall ni få de i morgon dag
För gåfvan den var gamska bra.

5 Tro Hopp och Kärlek

Andantino

Hvad hjälper oss lifvets glädje dess glimmer och rika prakt Hvad
Hvad hjälper när kära lider en lindring vi dem ha bragt Och

Där gifves ej varig lycka där ej finnes hopp och tro Ej

bidar oss världens nöjen och Rikdomens stora makt Når icke vi ha i ego den Skatt som skänker ro Och
troget vid deras sida vi vaka och hålla vakt När icke vår tro oss höjer till Gud på tårens dop Och

Kärlighet trygg' han byggar där icke de fromme bo Men helt oss ljuse vi unna dem hjärterum i bröst Då

Saknar på lifvets väg den enda sanna tro
Hjärtat det genomträngas af Evighetens hopp

6. Stämmans Skön Klang

fram vin af Knoppen skjute En fjädrig Rosenkväst.

Lento

Skön klang mitt stämma
I de mildn toners rike

Du du till mitt hjärta gjär
Ar en himmel skön och rik

Når jag dina toner hörer Ar det som en vänlig Tår

Aldrig kan och vill jag glömma Du den första jag af dig får
Känna kan jag aldrig säga Hvad den var och är för mig

När du himmelrun dig häfver Från din tonerika
När till den jag gladtint ilar Bort från lifvets trånga

Mig till trolleriet förer Där jag kan din himmel se
Till dig pris min sång skall ljuda Du har gifvit mig ganska

Brost Och du genom rummet bäfver Hjärtat fylles = du med lust
Stig Borgen tiger själen hvilar Vaggar dig: Harmoni

"Tid" Kunde jag här klot dig bjuda Några som var skönt som din

H Guldstrand
den 3/4 1896

Lauterappabile

7. Blommans Makt

Ej blommar gömnes den en makt som icke alla
Ja blommar gifva kan oss tröst När hjärtat ej har
Ja blomstersprået tiden lovsakt Hvad vi i tanken
ät. Ty blommar med din rikes prakt kan bringa oss beskedt Den ofta gråtje har oss bragt Som
Ro Den lakta hviskar med en röst som har i blommen bo Ty när den gåtles jag vart trött Och
bär. Med blommor kunjeka vi nåd drägt När hjärtats rån är när Ett rosenblad i Brefvet lagt. Och

8. Tin vinter gäcken

Skänkte hjärta - fred Ty, blommar hafver ofta vakt för mycket kärlighet.
på dess språk vi tro Vårt hjärta fyllas då med "lyst" och vi ha glädtje ro.

Crocus

mycket dager här Ty därmed hur vi handen räcka tin den som vi ha kär.

Lauterappabile

Blommadin' du må ej gäcka Mig som fröjdas vid att se
Kristin' ögat opps du häfver Trodig du i snön stå
Mångt' ett öga har du fröjdat I din ofärd bor din magt.

Dig som förårs lust kan väcka När du tittar fram ur tvi
Ej för dem och köldens höfvar du som vet vi snart ha vår
Ty när dina klockor ringa Ditt och dit för vakten vind
Ty den värme värew spriden Gyttes lif uti din blot
Och fram fröseln står du präktig I din vackra Brudedrägt Kysser Solen dina läppar Fäster du din öga nod.

Är det för mig som det ringde vårens djupa dagar inne Är det för mig som det sjunger vårens ljusa dagar inne.
När du ut och fågeln träder Väter snöns gråt din fot ::

Nu du skänkter den dig dröper Medsin varma värlighet.

5 Miekaelidagen

Sopran

1 Om miekaelidagen kom faller uti år Fänker jag tin ön resa härifrån Marien hafver jag kom öfver mig ändu Ej heller då faller jag en tår.
2 Och sångtår hafver jag öfver dig min lilla vän Liksom fågeln efter ljusnande dag Och komm och en gång då jag annu ögnen ser Så blifver jag uti hjärta
3 Och dör jag inte på sotesäng Ej heller blir klagen uti sorg Men akta dig väl för de böljorna blå Nu de ej förråda mitt liv.

Alt

Herr Peders Sjöresa (klaviér fort.)

1 Det var den unga Herr Peder han kammar och krusar sitt hår Så gingar han sig för in Fotter mor Dagte kenne hon dör han skulle fara
2 Och inte så dör den på sotesäng Och inte blir den klagen uti sorg Men akta dig väl för de böljorna blå Nu de ej förråda ditt liv
3 Och dör jag inte på sotesäng Ej heller blir klagen uti sorg Nog aktar jag mig för de böljorna blå Nu de ej förråda mitt liv.

4 Det var den unga Herr Peder Han gingar sin Fjärstrand Där later han bygga sig en skepp Nu uppå den Svarta Sand.
5 Och skeppet det var utav hundsjuttiu ben Och masterna två likaså Och flaggorna voro af det rödaste guld Som sutor därofvan uppå
6 I dag så lölom oss dricka Menis ölet så kunna få I morgon skolen vi segla Der vinden så kunna få.

Tenor

7. Det var både skeppare och styrtsman De skölo det skepp ifrån land Så glömde de bort Gud Fader Guds Son och Helge And"
8 De segla i dagar de segla i år Nu uppå det vittande haf Och när som de kommo på djupaste grund Så började masterna gå af
9 Herr Peder tog upp sin läroningebok han läste läroning öfver bord Vi skola nu aldrig den lära Hvem som är den upprorisk sker.
10 Och första läroning på tafvelbord rann Emellan de Gjöfarne mån Lotten föll på Herr Peder den unge Konungason.
11 Den andra läroning på tafvelbord rann Emellan de Gjöfarne mån Lotten föll på Herr Peder den unga Konungens Gjäst
12 Den tridje läroning på tafvelbord rann Emellan de Gjöfarne mån Lotten föll på Herr Peder den unga Konungens Gjäst
13 Och efter vi äro Lov Längt ifrån land Nu vi ingen prest kunna få Så låtom oss Jesus för masterna man Och göre vårt skriftemål
14 Det var den unga Herr Peder vid masten där han låg Han skuns-nu göre sitt skriftemål Och det blef honom så svår
15 I kyrkor hafver jag röfvat Och kloster hafver jag brämt Och många adelig Ladis jungfru Både heder och ära förkränkt.
16 I skogen har jag vandrat Bedrifvit både rån och mord Och många redlig bondeson Latit sätta Kricker i jord
17 Om Gud han ville mig hjälpa Nu jag kunde komma tin land Så skulle jag bygga en kyrka Nu uppå Strömöfvallen sand.
18 Om Gud han ville mig hjälpa Nu jag kunde komma tin by Så skulle jag bygga en kyrka och Tacken den med bly
19 Om någon af Er skulle komma i land Min fostermor frågar efter mig Så säg att jag Tjänar i konungens gård Och slår mig så ridderlig
20 Om någon af Er skulle komma i land Min fostermö frågar efter mig Så säg att jag ligger i böljorna blå Bad henne hon ej glömma mig.
21. Och när han hade utfört de ord Rån i detsamma Stund Det stormvädret vände upps så stort Skog skeppet neder i grund

I Aftonstunden Något långsamt

Förlåt jag Sker så dristig på i denna stoftom att diskurera Den omor mi
kenna du: Ola Ja Du nu åt prästgård och gratu lera Och önska trefnad och belefnad och be min Herre han må välsigna de unga två

8 Triare visa

Samtligen fort.

1 Jag tror jag förbörja Åfverge att sörja Fast hela världen står mej emot Jag tar en flicka hjerte mej alycka därför
2 Jag tror jag får börja Åfverge att sörja Flickan hon blifver minster och snäll Jag tar en blomma Vin hon tar mig kommer flicka

är jag vid godt mod Tåg ringen den du bär på din kropp Den lyser hela kärleken opp Öfvergiv dina Tårar och sina Förlorade gå i dans.
Vänlar upptån mej Hjärtunge kine här har du mej Aldrig i världen oviker jag dej I vår ska du gå på Vi ska bli så Lätta Lätta att du har

9 Tigaragossen (Ej för länge sedt, men mot en vemodig

1 Fågel du lilla Fast du är arm fast du är arm Finner du ro hvadhelst och tro, Sinnet du ro hvadhelst och tro, sinnet du ro
Under din moders vingar så varm så varm Jag kvarken har far eller Son lilla väg kring stenar jag far
2 Lycklig du lilla fågel på kvist Fader och moder har du ej mist

Glädjigt du sjungar sommarlåns dag den långa dag Hungrande går Gnäst jag får Förfar jag fått så många en tår
Tårar af kinden får du – men jag – men jag men jag

10 Bonden och Kråkan (Samtligen fort.)

1 Och bonden han körde sin fura skog Hop-falla-la tralalala la Där låg han en kråka hon satt och gol Hå hå hum gick det
2 Och bonden han vände då åne igen Ej aj, den kråkan hon biter mej
3 Gumman hon satt vid sin spinnrock och spann Vår säg du vål Kråkan bilden man.

4 Och bonden han spände kaye för kne Så sköt han kråkan i högsta tå
5 Och kråkan så förde han hem i stu-hus Af talgen så stöpte de talg punt ljus
6 Af sinnet sin gjorde de bolster tu sängt Så att det räckte åt pojke och dräng

7. Och kållet så satta de in i en kål Förutan en surkål som gömde åt far
8. Af skinnet så gjorde de tofs för skor Förutan de tofflor som skänkte åt mor
9 Af ringarne gjorde de soleffjär Som flickorna nyttja i vackert vär.

10 Af skrofvet de gjorde en gyllene skepp
Det största som uppå hafvet geck
11 Af näbben så gjorde de en spira så lång
Af ögonen gjorde de en Kyrkotuff.

Kör i vind

C. P. Vallin

Kör i vind Kör i vind Kör i vind Kör i vind Raska på att Tolka på och Bjuvgubben på Kila på Kila på glasen står, för

länge sedan för ja dans och flickor och dans är en gammal sats en gång som vi minns men det gör Bågarna säkert det gör.

Skär

Skärmaskinen blickar flickorna ass skickar de på Selma och på Jon Bagarns Riken Och Kristin har ingen Kunskap Polka du Gustafsson

Brandes i Åby

dans jag dig älskar Kila på dansen är mest Guds största Gud belöning du då får.

1 vill Ni höra en synkelter händelse Som i Åby i hinsdags hände Om en
2 Hon va där och hörde måled me Ola För hon ropa dig så mycket åt de Men så
3 Här lutar sveed sa han som hälsa Ola Ty för rackaren ja tror illen å lös De
4 å då rusa ada på däven å domma slå fönsterna i tre Av glas

5 å på gatorna de tuta å tromma På alla vannspröjtarna i dessa Å de
6 Då så domaren ta vara på alu För kanske annas han kan springa nä När de
7 Men där va en som to Käringen i fajnen Må en spann vann han rädda hinna liv Pyts på

1 vaaill som börja hos en Käring å en Kakelon i tingssalen töcki
2 to de ill ? hinna kjola å inte kunne ja rana får de.
3 brimer ju i Käringa kjola som stö där barta vi oneu å frös
4 skärverka en mesa ble skären å ruan å väl inte lekt inn.
5 låed som när knejtarna de komma å där va en farli kukasyn
6 brimer i eü par Käringakjola så kan snart hela tingssalen stryga nä
7 Käringen som en tog ti bajnen å de såg som eü lokomotiv.

Julafton i Prästgården

J. P. Cronham

1 Julafton var
2 De gubbar de
3 Då öppnades
4 Då började /
5 Och prästfadrn
6 Men prästfar den

1 inne och glädjen var ny och klockorna ljöda i da - ken
2 Sutto med bifallande skägg och voro så hvassa och Kvic - ka
3 Dörren med buller och se invirrande kommer en Tup - pen

Stjärnmännen framsjungo sina by och ti
Och gumman sutto som bilder Krim
Pojk tumman stod skälfvande tim tisel ät

4 Gumman sig rörde med hast och gaffeln flög ut ifrån sitt kärl
5 Tatte som de skämt varo och sin förlofvade Magister
6 Gamle min lille Eglé du får i magistern nelt ensam

Och tänd och pigorna fnittrade i hast
Ha tätt de snärjas i kärlekens garn
Deras ögna vecka de gerna små

1 by och sjöngo i kapell och salen
2 vägg Och viste så tertig sig skicka
3 le vår prästgårds döljande mumar

Men in - ne satt prostan i vrån - - nemos ring
Men öfverst satt prostfar en kämpe på röd
En hvitkinn sig spände i vämmerna rad

1 adjunkten en nybläcktes fjäril
2 och endast förlofningen bisler
3 Stief mor sönder han var gengenstam

Han helsades högtjut af flon och Små
Så togen de genast hvarandra i famn
Ge vanner så blöt han mi hvarj ensell

Bass marcato

1 och bägaren vandrade tagit omkring
2 vit dricka af prostfrun som mickes och björ
3 Och lilla Eyle vite icke bli glad

Och gubbarna skrattade hi-hi, hi, hå.
vi drucka ett gått i himmelens namn.
Så sjöden en julklapps den signade kväll.

dim

Per och Lisa

Per

1 God dag min lilla Lisa Sköj vill du bli min gästerio Så går dig genast lös från granneus Lars i
2 Men jag har gård och grund Och många kåslar kor och får och i en skuggrik lund min trya bo - ning
3 Farvål min Lisa nu vi träffas kanske en gång tim Så du och blir en fru jag säges lyc-ka

4 God dag min lilla Per Ett år har gått sen jag dig såg Har du sen dldig mer mig tänkt uti din

Lisa

Lisa

gen Nej tack min kära Pelle du jag har så många fästmän jag tror de redan äro sju så nog kan jag bli fru Så
stär
tim ja tack min

Per

håg Nej tack min kära Lisa du jag har så många fästmör nu jag tror de redan äro sju så nog får jag en fru Så

nog kan jag bli fru

nog får jag en fru

De stadiga männen

1 Tek vad nöje är om sommaren När alla örter stå i blomma Alla vackra flickor
2 Karna haver jag så hjärtligt kär Jag älskar henne av allt hjärta Stina vill jag alltid
3 Elna hon är både snäll och fin Ja hennes ögon för mig tindra Kerstin haver jag ett-
4 Lena hon är både glad och käck Mitt hjärtan helt jag henne giver Eva hon är både

5 Hanna är min enda lilla vän Det har hon lovat hon skall vara Men Fredrika har mitt
6 Vackra flickor tycka väl om mig För det jag tänkt är tin sinnet Och så gärna tycker

i en ring vad mera nöje vill man önska Och Marna är min enda tröst men Sara
vara när Hon är så kär uti mitt hjärta Katrina är min lilla vän men Berta-
vart tin min Hon skall först bliva på min kinna Jag Elsa tycker bättre om men Bengta
fin och täck jag älskar henne mer än livet Och Maja tycker jag likså Tek att jag

hjärta än Det ingen ifrån henne tager Johanna går och vänter mig Sofitie
afton om Att taga flickan var hon finnes Ja raska gossar liksom jag Tager en

ligger alltid vid mitt bröst Men Anna är ändå mitt nöje
vill jag sova hos ingen Och Kajsa hon är ännu likaså
är ändå min lilla vän Och Lissa jag ej övergiven
Petronella kunde ju Den enkla skona täcka flickan

haver jag en del uti Den ingen ifrån henne tager
flicka bytten om var dag Så ingen är för gammal blivit.

Hejärtetjufven Polka

G. Franzén.

mf calando

lezg.

1ma

2da

ff

2da

Trio

1ma

2da

mf

f

p

f

Coda

D.C. dal Segno poi la Coda

Skärkarlen

1 På en ödslig kåll står min lugna tjäll Bland de tumlande vågarnas lek jag är bortglömd och
2 jag är konung här på de vilda skär Mina mödor de gjorde mig skall
3 Mina åkrar slå Uti böljor blå Mina ängar i svindlande djup
4 Och en maka's famn är den lugna hamn dit jag vänder am kvällen i frid

1 Ingen oxen klår mina vita får där de leka på glittrande mark
2 Och som fisk på våg är jag läll i håg Och som morgon med vaknande vind
3 Pris åt djup och grund Pris åt fjärd och sund och åt den som har skapt dem så väl

1 arm men vid havsmoderns barm är jag trygg som den trofasta
2 lappr drar jag skärdarna upp ur de dimmiga fjärdarnas
3 vall i de brusande svall där jag svänger min ilande
4 bön sommar dagen på ön Sommar havets och vindarnas

5 hy lägger mörknande sky jag är from som min skuldra är stark
6 nöjd och jag sjunger av fröjd och jag sjunger med rosor på kind
7 gav ass en jord och en kår och en himmel för längtande själ

Stormarna

1 Uti Stormarna ser jag en avlägsen hamn dit Kärleken vinkar så blid jag söker ej
2 I undangömd dal vill jag bygga och bo där uppslå mitt fredliga tjäll för mig blev väl
3 Mig mäter Kanhända på vandringens täg den ängel jag Känner förut som Dödom du
4 O Kanske hon skyndar från nöjenas stad Nu lyssna till enslingens sång och följer mig

5 Och vikar du sedan ej bort från din vän Men glädS åt det skönа förbund När själarna Kända
6 Vad vore väl rykte vad vore väl namn Ack blomster som vindar förströ Mot säckelen
7 Och Kanske att döden först döden mig ger den säcket som livet ej gav Att ängeln som

guld jag söker ej namn jag söker blott Kärlek och frid
bek ringens hjärta vars tro Min hydda och lovnad gör båll
ofta i drömmen jag såg och såg Jasån drömmen var slut-
Sen till min lyckliga dal och finner ej hyddan för tröna

vrandra i gen Som syskon blott skilda de stund
att i den älskades famn så ljuvt på bår leva och då
söktes då först mot mig ler När dödskransen binds på min grav.

Jag tänkte stolt vid femton-sjutton-tjugo-trettio fyrtio-fe

1 Jag tänkte stolt vid femton år för mig var mandigt hjärta slår Nog har jag tid att
2 Vid sjutton år jag var då glad och stundom i min hjärta bar Allt livet henligt
3 vid tjugo år jag märkte nu att en och annan snart var fru av mina barndomsvänner
4 Men trettio år jag fylde snart kurtis och smicker blev mig rart jag började att
5 Vid fyrtio år jag ensam stod och tjusterkt var mitt övermod På mark var ej att
6 Men femtio år jag räknat har och nu mitt öde avgjort var Att hymen mig ej

1 välja Jag såg så många kärleksblick så många kurtisör jag fick jag kunde dem ej tälja
2 tycke Allt för en ung och glad dansör Nu för en ivrig kurtisör som smickrade så ingående
3 vänner jag tänkte i mitt hjärta då jag bär väl gifta mig också Här är så gott om män
4 länga Jag såg mig om från alla håll Om någon gammal krypbar tron som hade gods och ärfda

5 tänka Jag hade gärna velat få någon gammal stövel nu Med utsikt att bli änka
6 ämnas jag säger nu att giftermål och herrar jag slår intet tål Jag med förakt dem lämnar

1 alas tycke trodde jag berodde av mitt välbehag ::
2 alas tycke blev helt kort och av allt annat blåste bort ::
3 blott en kreve ung och skön ger jag min hand som trohetslön ::
4 Krevar tänkte jag ej mer Men hoppades på en sekter ::

hur jag bad Krokar då så fick jag ingen fisk därpå ::
kommer där ett anbud än så tar jag tänka ord igen ::

Mazur

Polka

"Den gamla Valsen"

Ack ja min kära förste bal ännu för tanken sväf - ver med
Där fans jag minns det som i går en ung student jag ba len han

henlig kyssar utan tal med bröst som glöds och läppar Med blommor siden bjefs och prakt och
var så där kring tjugo år gick älskt värd blyg i salen Och hvad han dansa gratiöst och

Salighet i Polka - takt och små inklinationer Och så orkesterns larm och bång Ack
hvad han förde ma - ka lätt och hvad han kunde tju - ta När han mig omslöt med sin arm jag

ty det var ju första gång jag hörde detta ton mer La la la la
hörde af all världens larm blott valsens toner brusa

Dalkullan

F. Lindberg

Vandrat har jag nu så länge många år än jag gå Hundra kyrkor jag väl ringat Sen jag gick hemi
Rim dei skymmer stätt leden vägen bys mörk och trång Rem dei tystnat har i skogen Skogen blir blåa mi

När jag fram till Stockholm kimmer Kimmer jag honom bjuda Han är först med dårar Pengar han förtjänar

Spår på min strumpa jag stickar och stickar i ro Ha ha ja nå nå ja Fram i byn får jag väl bo
Sång När som dagen dig sänker då tänker jag på här i hå ja Nog vet jag hvem jag har kär

gott Några kommer då trippa vi bägge vart bo A hå. hå ja Men han kan glömma sin tro?

Hå hå ja nu nu fram i dagen för mig

Den blinde Sångaren

1 Solen går ner och roten blekner dagfåglarnes stycke vekna Herden gått från bergen ifrån och sin hjord till hyddan
2 Stunden grå från norrens gråa du vid harpans hjälte hvilar Sångens gudom öfvervinnes lifvets kval och mänskor
3 Mörker höljer sångarns öga Själen blott ser mot det höga Hoppas nått mer på jorden Ären ursprung och en
4 Hoppet än med klara strålar Skönt din aftonhimmel målar Dottrens hand den är din öga Hennes kärlek lyse
5 Kom min dotter låt oss vandra Inom följa vi hvarandra Snart är jag ett stoft i mullen Du en blomma döfup
6 Kom min fader låt oss vandra Inom följa vi hvarandra När din graf bered i mullen Snart jag vissnad dåne

för Naturen, mänskan hvila bör Ehen gamle sångarn aldrig höjer Han har ej ro för än han dör.
Hem Naturens bäst är god och varm om ingen vänlig här du finner Så stanna på din dotters arm.
graf Den när jag stilla sommar af Då harpans ljud förstummar orden hvarof min själ genljud gaf

Dig När solens strålen sänker sin Och blicken riktas mot det höga då gode fader bed för mig
på När solen sänks i böljan blå Han du en döbesång där vid Rullen klippt den gamles harpa blå
å När solen sänks i böljan blå Han jag en saknads sång vid Rullen klippt min faders harpa blå

Norrland

1 Jag vet ett land där tystna stjärnesvällen den mörka timlen klär i norrskensprakt. Där under molnig hjälm de grå a
2 Jag minns den natt så ljusblå varm som dagen för blommans slummer svar den och en sol. Då kväll och morgon le i syskon-

3 Jag minns de gamla skogarna och tjärnen. Där dånande ström under klippor sjun. Jag minns den sjö där dunkelt grönna
4 Jag minns de många holmarna och dalen. På blommor och på sångare så rik. Ach stå han kvar än den gamla

1 fjällen med isar pausar stå kring dalen på vaket. Där många stod sig tumlar vildt från hällen. Och dånet
2 dragen. Och båda mötas öfver samma pol. Där vakan stämmer vemodstonen slagen. Och nejden

3 stranden. Sin höga mur kring blåa djupet drar. Där stod en gran och nickade på sanden. Och hjässan
4 alen. Ar hyddan än den form och hyddan lik. Där många gång jag stod och sög i salen. Hans salen.

1 mullar örat tin fjäll. Trakt. Där strömparts narpan klingar än på vågen. Då månen kysser våta harpolagen.
2 doftar bonden ängsröt. Där ljusa Elfver bräfvar om i ringen. Och öfver tufven gläntar silfverringen.

3 luftar öfver djupet bar. Där låg vår fadrs hydda invid fjällen. Och fri och lugn var denna värld af världen.
4 sjön i gull bakom en vik. Kom bröder kom kom vänligt tack mig hälsen. Vi vilja åter bo de ståndaren.

Augustssång

O. Lindblad

Allegro Moderato

ff

Säu maskinen i gång herr kapten Säu maskinen i gång herr kapten Säu maskinen i gång herr kapten Jo Helenungar både gån

tonomas vinlad vänner på stranden som vifta med handen farväl farväl på den gungande

på farväl farväl på den gungande gård Se hur böljan på ren nu brusar till gån här hur vinden i

Poco Lento

segelna susar Jag flyger bort gån min älskling där mot dett hjärta jag i mitt hjärta bär. Kanske fäller hon en

kåustaus tår tek dess mening jag väl förstår Trogen som böljan kysser stranden så vill jag älska ja! ja!

så vill jag älska så vill jag alltid älska går. D.C.

11 Oväntad Bröllopsgäst

Långsamt

1 Det var två båtar vänner som båda tvenne kär det kär
2 Den ungersven skulle bortresa ifrån sin hjärtans vän
3 När ungersven var bortrest fick hon en annan kär

Den ena för till främmand land ifrån sin fästemö
Låt ingen dig bortlocka till dess jag kommer igen
Som hennes väl behagade lust efter sitt begär

4 När ungersven detta hörde fär sick han ett annat mod
5 När ungersven detta vetat fick sick han ett annat sinn
6 Så bad han att få dansa med bruden liten stund

Han trotsade upp sin gångare grå Rodd där bröllopet stod
Han vände sina kläder och gick i brudstugan in
Men hennes hjärta bäfvade och blek var jungfrunes kind

7. Så började han att dansa den långa dans till slut.
Lek här min sköna jungfru hvarför är hon så blek
8 Hvarför är hon så bleker hvarför är hon så blyg
En annan har mig lockat den du var rest af by
9 Jag må väl vara bleker och kunden icke väl
En annan har mig lockat han bade du var död.
10 Och när han hade dansat den långa dans till slut
Så sprang han in i kammaren sin dörren igen om sig
11 Han satte sig att skrifva det långa afskedsbref
Så tog han fram sin lilla lemmeskas som väntar på hans lif
12 När glasen var utdrucket och tiden var förbi
Så tog han sin förgyllande svärd och stack uti sin lif
13 När blodet började rinna som skära strömmar blå
Så äfsmade han dörren för skön jungfru se.
14 Så kommen flickor alla och se den hvad det är
Att tala med falska tungor och ha en annan kär
15 Men hvem kan hemta hästar ifrån de hedna berg
Och hvem kan sina kärlek där ingen kärlek är.

Två vänner gör ett par

Långsamt.

Två vänner de gör ett par Tre vänner gör en långan rad Tyrus gör ett karl sitt gör ett katt kittwinke på mej Du kan

inte få mej Tro mej visst hvad jag säger dej för tror du mej så bedrar du dej

13 Annan vissa

Glädtinj

Ordet finnes i Nygelings Sångbok

14 Konungabarnen

Långsamt och med venod.

1 Det voro de ädla Konungabarn De lofvo hvarannan sin tro De lofvo hvarannan på slottet på uppå höjdaloftsbro.
2 Och hvem skall jag komma i afton i buren till dig Det gråa så skida strömmar mellan mig och dig
3 Och vål så kan du komma i afton i buren till mig Jag tänder upp ljus i lyktan och hänger i liljegren

4 Der stod en falsker människa Och lydde på deras råd Det kärleksband skall jag älskling Den stund jag lofvar må
5 Di var den ädla Konungasson Han går sig till sjöstrand Där sköt han ljuset i lyktan I liljegrenen brann
6 Det var den falska människa Hon gick till sjöstrand Hon släckte ut ljuset i lyktan I liljegrenen brann.

7 Han sam så länge ute under å Han sam så länge let Dej han inlet land kunde finna mer än den falska flod.
8 I skam få du falska människa Gud låte dig få laster och gnag Som släckte ut ljuset i lyktan Som hängde på liljegren
9 Och in kom då en liten Småsven Väl förde han till ord: Jag har ej ädelt Konungabarn nedsjunka i bolgan blå."
10 Den lilla då de skönа jungfrur Till moder skarlakan sin tårtan let ädla Konungabarn Hon fällde tårar på kind.
11 Och aurakäraste moder Hör hvad jag beder nå: Får jag lof gå att spatsera Uti vår örtagård?
12 Väl får du gå att spatsera Uti vår örtagård Men väck upp din yngsta syster Och bed henne med dig gå.
13 Min syster hon är så liten och ung Och kan så litet förstå Hon ryeker opp rosor med rötter som blandt liljorna stå.
14 Det var det ädla Konungabarn Hon gick för sin fader att stå: Får jag lof på gå att spatsera Uti vår örtagård?
15 Väl får du lof att spatsera Uti vår örtagård Men väck upp din yngsta bruder Och bed henne med dig gå.
16 Min broder han är så liten och ung Han vet af ingen skam Han ryeker opp rosor med rötter Och kappar den i tu barm.
17 Det var det ädla Kongubarn Hon går sig till sjöstrand Där såg hon sin fadors fiskare Som fiskade invid land.
18 Och hören ni min fadors fiskare Nu är så frusen och våt Har nå sett något Konungabarn Här uti böljorna blå.
19 Och fiskat ha vi allan natt Vid stranden med vår båt Vi funno den ädla Konungason Här uti böljorna blå
20 Fastbundna voro hans stumpebarn Fast bättre hans svepspänder Och det litet vatten vi togo Av liket at oss log
21 Hon tog guldknoppen näst sin hals Gullringarna utaf sin hand Och gaf sin fadors fiskare Som upptog det liket fram. kägats i famn.
22 Och helsa min fader och moder och bed dem ej hafva hämn Jag kastad mig neder i hafsens grund Och stafver nu

En gång i brev med mig presten skall jag dig om du vill hafva din utvalda vän Och du då bytes mig lik ungefär gör du mig mig ja ja den igen som älskar mig
Presten tar boken fram och pröjar oss hvarom att sen tar han ringen af rödaste guld. Sätter den på din hand det är ett fästningsband då har du blifvit din makas så huld.

mf

16 Den bergtagna Långsamt med venod.

Något långsammare a tempo Något långsammare

Och jungfrun hon skulle dig åt ottesången gå Tiden gick mig lång så gick hon den vägen åt höga berget låg men jag vet att vargen är lung

öfriga verser finnes i Geijerlings Sångbok.

Klosterbruden

Dömd att älska och för saka Kristi brud dom Pedros maka Här i Klostret tynar jag Klostret kan ej
Kunde min dom Pedro komma Och de lin sin bleka blomma som togs bort i Kristi namn Och jag fingo
Men kanske i andra gården Någon annan ros han vårdar Någon mera älskad brud Och sin bleka

Natt skan då min flamma brinna Då min kropp jag åt jie kvinna Likt en näckros på en sjö Hur vem din as

like Saren Ingen vänn torka tåren Fatt jag beder na--- tt och dag.
komma följa åpver stridat på följa komma komma i — naus panna
blomma glömmer som i Lamma hjärta gömmer Honom himmele — och Gud

viden diupen Pristar älskar djupen Dömd att älska och att dö

En liten

fågel

M. Langlet

En liten fågel satt en gång uti björk i furuskog Han hade djunpit
Det fins i skogen mörka snår där träden välva tåu Och sjöng med sin
Men liten fågel björk du glatt i sommarvällen klar Han vitt taktes Gud

Hvad gråter du? Ack denna gång en tår ej fåglars bör Ty den som dör i sol

dagen lång men dock ej djupt sorg Han satte sig i högsta träd som uti skogen fans Ty soken
luften går och sitten snabbt och rätt Han gav på hur han kupper med han smygen kyst och kring Han ser at
fyran så fri och glad som var Han sjöng och drömde icke om Han vitt den sargan hjöt tues fågans

och sång han lefver fatt han dör. Nu dö en sådan aftonstund som denna mild och klar med lieken

Skulle just gå ner han vilde se dess glans.
Skogens högsta träd det gör väl ingen tvifvel.
Säkert hvad Kom och sångaren var dör

Fast på solens runt Och sångaren lyckliz var.

3 Pub
240
1000

Mels klagan på Lotuskär

1 var tyst var tyst de böjo blå De får ej så mot Skanden slå . De blåsa endast minne drömmar jag älskar satte dem stämm
2 De skammande med blod ibland de fären döden tim min Skugga Här låg en ynglings nyss vek blödde Hans graf med rosor jag bes
3 Jag hann var lik jag vet väl norna tåg vårens fär jag kunna tjena De sägna mig att jorden täcker min kind och gräset vål
4 Det Trojna bröst, det är ej sant Hon sa i nått på klippans brant Blek var hon som månen döden målar Det kommer sig af ma
5) Och tårn om läppar och om kind det kommer dig af nordanvind Jag bad den älskade att stanna hon blick med fingret på min panna
6) Det var så tunnt så mörkt i den då blef det åter ljust igen Och fjärran hörs åter klarna de dagar när de nådde fare
7) De skönd där de himmelsblå hur sön var klackars Odel då Dan stoftet stolt i sundsgrönt Det klart möter dig dess
8) Jag låg i strygen mörkt nyss hon gaf mig liljor med en kyss hon gaf dig hjärta åt mig annat det rikta hjärtat och d
Ack ligger det och fuglen i förvissnad barm det är förbi! I hjärnet hon på himlen brinner Jag ber er Blekna och förbrinn
10) Jag vet en morgonstjärna gott Norgiek hon i en hast af blod Det kalla blod ännu strandar Och bleknig är jag djup på
11) Så klagar hon på Lotuskär Här dagen tändes är han där Här natten sänkes går han ej åter Han sitter klädnig där o

Nattsångens Andantino

Hemsångens

Nr 1 1 Hvi längtar du åter till fädernestrand till hjärta hvi står du orolig? Nät
2 Hvad drömde du väl om den främmande jord Hvad lockte du hjärtan i söder
3 Jag minnes min hembygd vid dånande flod Där lofvar dig hvila på hjärta

4 Väl sofvo min fader det gynnande skaf Vid grönskande strand bonom döfver Och
5 Jag kommer jag kommer var hjärta ifrån En gång till att famna Er åter

1 barndomens minnen dig hviskar i blandt Om hembygdens dalar förtrolig Förgäfves du ängras den
2 Sökte du hjärtan fanns det ej i Nord Hvar fann du väl trognare bröder Hvad dikiade troppar hvad
3 åldrige skogen mot stormarne stod En grönskande skärm kring hjärtat Där hjärt var att skatt där

4 hjärtarne av Prins den ädelhors graf Och plåta till skuggfulla dädjöfver Men fädernehjärtat det
5 kranske för bent står den ensliga bon Vid grafvarnas runor och gräset Och står du förskjuten där

1 drömmande tanke som gäckande drev dig till främmande land från enfaldens skogar och dalar
2 brände din själ Hvart såg du i söder bort ickanden såg enfaldens skogar och dalar
3 friden blott hägn När solen ram upp över nattvakan slog enfaldens skogar och dalar

4 blommar dock än Och minder och vämer mig mann igen till hembygdens skogar och dalar
ädelhet han var Om klagar vid minnet af forntida dar I enfaldens skogar och dalar.

Sven

Lura

9 Sommarskaw ellen de två vännerna

Andantino

1 Med glädje jag på hvarden bär min väg och lille Sångar ty honom har jag
2 Och tillar solen tiu vår buru vi oss i hjärtat fröjden ellen hiver han på

3 Jag honom älska vill allen Ty han ej sorg min vånar och icke får jag
4 Och här vi ha en "Have" stor så långt vårt fönster räcker Och deri träs ett

Ljerlig här jag ofta honom sjunger Med sveken och med "röda" ord ty kärligheten den å stor Emelia wots som sammanbor Här
den "Lilla" all synnerligen finder Så häfver han sin starka röst så strömmar drillar från hans bröst Och sången går med ljof och lust Här

spon och mån för jag af honom hvälfver Med honom sjungen jag med fröjd Ty han vill allti vara nöjd Och gott vi hudet bygge två Här
Blomsterflor som jag med ondsorg fredar Jag glad min skånnen här förvisst den spanne stog med grönan kvist jag "öfnar" på min lilla kvist Här

oppe under taket
oppe under taket
Emelia wots som sammanbor Här oppe under taket

Till Danmark

Fädernes landssång

Tempo di Marcia.

oppe under taket
oppe under taket

1 För Danmark höjer jag min stämma Ty härligt är det skona
2 Och Danmark klår sin höga ära Om det än är en liten makt

3 För Danmark hur vi svingat svärdet Och vi ha visat hjälte
4 Och Danmarks kvinnor ä så fagra som stjärnor lysa de i

land där jag är född och jag har hemma Der rullar böljan fritt mot strand Här fiskets blomster gott kan trifvas Ej Danmark de så fordrigt
som danske män vi sorgen bära Och tro på vin vi kalla vakt Och värna det vi na tillbaka af danmark som vi ha så

mot Då fienden kom öfver gärdet Och strömmar flöt af oväns blod Då de med våld från oss fick röfvat Vårt skönja grymt å makteus
svort vi dansa gued på våra åkrar Och trafft det här i mannen ber Och dådan slägt på slägt här komma och våra öga på Danmark.

Gro Årligt handslag här dig gifves Och vi vänskap slå vi fast ;:
Kär Lärdet inga fränder såå vi in dragna Kämpa för fäderneslandet ;:

Väg Ned de tryckta det i stoftet Skall vi skönja glömma - Nej
O Tiden kanske snart är inne Då vi dearna allen Då

J. H. Guldstrand

11 Tio Sveriges Kvinnor

Andante

Hvar jag än här i världen går på Sveriges kvinno vis jag tänka
På hennes kärlighet är stor och hon är from i sinn och tanke
Hon har så ofta för mig "livt" Och jag har vittat hennes mäta Hon
tröst hos henne här jag får Och hon kan lyska tio mig skänka Hon kärlig vid min vagga stod i sorgen mig hon ej förskötl Hon
Hennes fagra ungdomsfhor Må tjärtat höjt för henne "bunka" När livets höljerika kraus Uppladdrad juit i lustig dans Och
har mig i sin arm så tidt och ofta tryckt mig till sitt hjärta Se därför klang tio lyras klang Hon städse Gottas löjt i sång

Flyttade min Gnäden för Du hon de förtta steg mig kärde Hon flyttade min Gnäden för du hon de förtte steg mig kärde
Högat med en himmelsk glans Hon glad och vänlig på mi gåtter ;:
Kvinnan här i Nordens land Hon är vår allraktsta lycka ;:

12 Naturens språk Andante

Där himlen sänker värme ned och
Sångfogeln som från Österd Hon Nu
Ett bättre språk jag icke vet An
vinden blomstren viftar Så är där dock en plats jag vet Som alltid mig upplivkar Ty under skön
bor i skogens kvinn Där han så lustig flyger om och stämmer sina toner och höjer glad sin
Det naturen hvisknar Där bokarna vid Sjöns strand Med skuggor mig förfriskar Dess bäfvan och dess
bokträn jag mig en plats har funnit Hvar bolen genom löfvet där ger blommar Kyss från munnen
milda rött som ut i skogen klingar Då löfvet hvisknar dämpadt, tyst och genom sakta svingen
milda klang Dess låga smek tiniku Det lyder som min moder Sjöng vagg mig in i drömmens rike

I djupan dal

1 Uppa sängens nidan hvila dufvan flyger
2 En gräsänka stor jag här och hörde nyss
3 Då läuktes jag ack om hon vore här
4 En fågel hörde jag som sjöng bå ömt

Och tin min flickas varma hjärta smyga
Hur lilla fågeln stal en glädtheš kyss
Min vänn flicka som jag har så kär
Den sammas sång jag i min barndom drömt

En väldig trolldryg
Från rosten sin sitt
Jag skulle då som
Det var trolt vitet en

5 Då läuktes ack om jag kunde så
6 Sist hörde jag små silfverklockors ljud
7 Då läuktes jag om med min trogna mö

En ensam ton uppå min lyra slå
Som ringde samman tin en lön tin Gud
I denna dal jag lefva fick och dö

Jag kunde då i
Uppläsande romans
Jag aldrig mer af

1 Från djupa dal
2 Själar ideal
3 Fågelns gjorde nyss
4 Från näktergal

Uppå fin kom fågelns i den blå sal
Här lag så kärlekstimt i djupa dal
Från themes läppar röfvan kyss på kyss
Som byggt sitt säng i djupa dal

Sorunda visan

5 min drömmar säll
6 tutens väsens tal
7. lyckans gunst begär

Ditt hopp och mine djungfru hvarje kväll
Här är så kärlekstimt i djupa dal
Men ekot ljöd – din önskan fäpänig är.

I Sorunda
Från Sorunda
Men jag var den

är jag bar' född och klädt i Sorunda hafver jag hela min
Tog jag en fältsmän. Den räliga styggrin hon lär dig tin att
förste på allra kalas Jag spelade kvinlen jag spelade bas

läst men
dö men
så

Men jag var den förste på allra kalas jag spelade kvinlen jag spelade bas men
Och kvigoackärnig stog näpran i ditt Och vin du inte lagar så skall du på ha fritt Och
Så Tog jag en bit af det hårdaste tin Den bilen den tog jag den kalde jag tin Men

Jag älskar Pelle men Jag älskar Pelle jag räkade ut för ett förfärligt skräll
ack hennes kinder men ack hennes kinder de voro så röda men ack hennes kinder
ljusliga toner å ljusliga toner Så att där kunde dansa båd höns och kalkoner.

Flugan i Eldljuset.

gick uti vatten men mot uti vatten Så skrät jag då af den förfärliga skatten
jag måste lagan och jag måste lagan Och vo det inte fattligt bo jag måste lagan
af den allan spilen Men af den allan spilen först var den för stor och den blef den förlitna.

Flugan akta dina vingar Flyg ej ljuset allt för när Bäst du kring
Flugan varningen ej hörde Flaxvande i ljuset ren Dina vingar mer ej

Lät ej glans och prat dig locka Tin att glömma pliktens lund Säll de stunna

dess sken dig vingar vingen dig ej mera bära
röda flow bedrags af ljusets sken

Sönderstoken finden mellan dig och Gud

Seglen svallar högt för vinden

Seglen svallar högt för vinden
Andra länder andra sjöar
Drupnar rudar Källan kenar

Hejatal svallar merända
Fyller snart din själs begär
Heimlens bild kan återgiver

O så kan blir aftonvinden
Pärlbesatta dunkla ögar
Men vid hennes bröst jag menar

Jag din tystnad
Färnar skönn
En förgät mig

Lust af livet är flickans sinne
Vin du ej i dag o flicka
Säg då heller strax din nej

Så min moder ofta sagt
Säg då heller strax din nej

I min skönn barndomsminne
Vin jag tröget
Mera varmt kan jag ej tänka
Mera tröget

Kan förstå
Kan ej se

Kan jag ensam stiga
Vad är nordens blekga flicka

Upp på höjdens
Mot en eldig

Falska skum
Ungdoms blod

Å så kan blir helw världen
Dow dow drupnar blod kan drickw

Då din hjärta
Ledsnar snart vid

Bryt den kyla den rädd den
Kan ledsnar den allvaren

Du kan hjärtat gen igen

Stig på vakt
Älska ej

Jag vin kämpar jag vin strida
När en vägare är trädder

Jag vin vänta året ut
Hvad kalla mera

Om du mig ej kunnat glömma
Slås däri

Kan och kunna min bror bud.
Glöd dig flicka du är rädder

Jag av mitt kärt du är stark

Min kära lilla flicka

Min kära lilla flicka
O akta dig för brännen
Min kära lilla flicka

Hvarför är kinden
De älska alla flickor små
Du är så ung du kan ej tro

Din så röd
Men tvagna i sin brina
Kan ofta list och falskhet.

Så lankfull
Jag du vandrar så

Min kära lilla flicka
Du vet du att kan har dig kär

För första gången
Och att det kan gå över

Och vinden
Och vinden make blifva bar

Lyft liksom en dörr
Det är endast
Människans hjärta bo

Sedt jag kan lära en
Men ond bland alla
O för blir själen lyft

Sällsam lisa
Flickor här det blott är mig
Och ofta list och falskhet!

Och därför går jag
Som kan kan
Då sjunger jag

Tyst omkring
Kärlekens bort
Som ängeln

Ser du icke
Här och evigt där.

För kännar storken sina små
Kan ser på mig med ögon blå

Torr än min kärlek kan förgå
Kära länder i den stå

På jorden och
Då tro vi att kan

Min hjärta är en ungersven
Fågeln glad i björkar sky
Lilja är hans lag för mig

Kinden skonan älska jag
Den hos Guds änglar små

Ja då så lessen för min Per

Jägaren och hans maka

Känns du än gri från din maka
Hör du hur stormarna tjuta
O kom jag ängslas och bäva

Jo fäng jag linde min arm omkring dig
Blott i vår hydda bor lugnet min vän
Tusende farar omgiva ju dig

Kan du ej säkerligen smaka
Låt mig i famnen dig sluta
När mellan klippor du svåfvar

Tonen i vargagan dem leker
Nu vid min blanka bi tågen

Ske hur ljuft hur himmelskt kan ler
Skall jag då tiga och nämna din namn

Och vid min fönsterkarm vingar

Längre i nejdan kan mig
Drömmen dåra om Selma igen
Ensam på obanad stig

Hör hur din Selma dig ber
Skynda en längtande famn

Blott för sorg och maken klar jag skogarnas vild-
Glödhet på min panna Brunnen din kyla jag vin

är 3 nästa dag kan skogens furor finna andas ängen bröst
bebodda Envarje de dem ömmen vandrat jag hvilan mig där
Jag går Morgonstrimman stänker Skönt med sitt silfver min hår

Gjur emot Vandren glad finbakta Längtar min ref för den fot
Jag vin ut Eljest mig en stamm säker en trotsen tin stut.

Treue Liebe

Steh' ich in finstrer Mitter-nacht So einsam auf der fernen Wacht So denk' ich

an mein fernes Liebe ob sie mir treu und hold verbliebe So denk' ich an mein fernes Liebe ob sie mir treu
und hold verbliebe.

En flickas dödssång

Adagio passionato

Hvem sjöng jag för min kärleks första flamma gaf lifvet värde ren i barndoms
Hvem gref jag för i nattens tysta timma Blod man blått han min enda tanke
Hvem lef jag för den skarpa nordanvinden Bröt liljans klängel rotad i mitt

Hvem dör jag för min engel vinken redan Med öppen famn att bära mig till
Hvem får min suck när nyårsklockan börjar bitta Och dödens hämd vid mitt läger

är jag här de ordet kärlek redan flamman För hjärtats rotor knuppet i tin
var Och när jag sjöng den vanan skjärman glimmad För sak — mans tin tin gård ödens
verkt Och sor- - gens frostnatt härjade på kinden sprid liljans hvita blod i bröstets

Sur slår O skynda, skynda kinda bittra svedan Låt dödens skugga komma på din
Hvem han min första kärlek och min sista Är hvem han tin andrand rymd jag

Vår Då växte blommarn och min hvita liljan Så ren och skön som vem englars böjd och
Dar Och de i ljus sig höjde himlaranden Hvem han min engel vinkade med
Höst Nu sitter nimmer förlorad vid flammarn Och kyssar tin en dödskrans liljor

brud Ur dessa armar jag din brud tinbaka Hvars lott här var att lida och för
går Jag kanns ren min hoja är nu bruten Ring brudens panna liljans krans är

vilja Dess fägring var min hjärtas pröst i allen att det där är nu förbi förbi
skarden Ett kinglas hvit han bleknde där Men att det där är nu förbi förbi
Sammans Snart är den fägring borgens dunga så att hvar jag ler är du förbi förbi

Sakta Låt sista timmen slå gå hjärtan så jag längtar, kristen att förbi förbi
Pausen Hvem tåt mig an i famnen sluten bli Nu hjärtat brister äre förbi förbi.

Efter Balen

En liten flicka satt i enkelhus kvar
Bal-salen lyste skönt i magisk glans
En denna dag jag ingen hänsyn tar

Spord hon så
Hjärtat tillhör dans

Jag mig hvi är du ständigt allen
Ja kom min fästmö bar vännen kär

Hvar du ej
Fört ett glas

som dött nu är

Att henne hörn hon mig besvor

Mer att för

maken ej mera tvår:
vatten. jag vandrar här

Hör då min sagd
När jag kom åter

För längesen
Stor där en man

Jag åpnen
Bård med

gäfves jag fjärran för

En dag ett bref kom fjäw hammel man

Död äo min

egen en hjärtevän
ondhet kyssle kvarnen

Annu ej tiden läkt sorgens kval
Glatt för oss neder skuggan o kval

Trodde henne tro
Krossat som mitt hjärt

Lyster då var dets tal

Hemåt hon fann sin jag det jar

Med ett bustet hjärt

Refräng

Lås efter en bal
ta flön denna bal

Nek när en bal är slutad Tyst av musikens brus.

Alla de unga lev-

ta fjäw denna bal

ta slackla de klara ljus Hjärtan som bäver lida hvems rätten deras tal Hur många tår blef ej gjutna efter en bal

Santa Lucia

Andantino

So sanft

Piano

1 Schon glänzt des Mondes Licht am Himmels bogen sanft wehn die Lüfte still sind die Wogen
2 In Zephirs Nachen o welch Vergnügen auf ebnen Fluthen sanft sich zu wiegen

p

Mein Nachen harret hier kommt steiget ein zu mir
Kommt denn und steiget ein bei Lunas Silberschein

Santa Lu-ci-a Santa Lu-ci-a Santa Lucia

f

Der jodlerin Absagung

Ungern

Du wirst mirs ja nit übel nehmn wenn i nit mehr zu di komma: denn du weist ja an Zu

wohl warum i nit mehr komma soll. d i a - i - a - i a. i - a. i a - a - i

Jag är en nordisk flicka

a - i - a Dem du weiß ja att en vackt va - ran i mitt sinn kommu sorg

Se ständan hon går ::
Från sorgen mig fått ::
Och bedan så klar ::

och ögon det flammar hjärtat det slår se ständan har går ::
så spelar jag väl den skälmen ett spratt Där sorgen omig fått ::
Jag också en vän da dugtig så rar Vans hjärta jag har ::

och jag är en nordisk flicka Och aldrig kan dagen bli mig för lång när
så är jag en nordisk flicka Jag sjunger min sång och beder min bön och
ty jag är en nordisk flicka Och när det blir vår kan themån sin brud Och

Arbetet gör vid spritande sång Tin fjällen jag flyr om skyddad blir trång ty jag är en nordisk flicka
redelig flit för allting sin lön Och dagen blir lång Och kvällen blir skön
bröllopet står vid flöjtornas ljud Och själv väljer jag kans brudgumme med krut

Tiggarens klagan

1 Hulsvin jag irrar kring jorden Stängt varje bröst varje hydda Sällsamt de öden är
2 Klinga i natten min lyra Viska min saknade stämma För tin min klumrande
3 En gång kunde du minnet O den förgätna som klagar Ack dessa sällsamt
4 Älskare ack hurra höga Bryr mig min sömn och min vila Nöjd uti din
5 Kalla som vinden i norden Människans hjärtan jag funnit Snart har min

6 Nutid så ödsligt har blivit Allt uti gravsång förlyres Snart ulvar gravblom
7 Sämd jag då vilar mig Rauske Ingen har känt minn strider Jag mig då bar
8 Snön skall min grav en gång gömma Många den obemärkt trampa Hoppets och kärleken
9 Döden är bättre en livet Döbs ängen skönast av alla Gravklackans ton

1 flydda Sorgen där bor nu blott kvar
2 Em - ma ofärtats klagande röst
3 dagar du du älskade mig
4 - - - lar genom livet med dig
5 brunnit Graven blott aska din ha

6 Knytes Evigt min brudgumme krans
7 Lider Som tin förstnarens lans
8 Sam - ma Brinna - ej mera för mig
9 Kalla som tin förstnarens lod.

Moderato

Skymningssång

Skriven av Skalden Afzelius åt sin fästmö, av
dansk teaterflicka Augusta Nielsen, som deltog
som frivillig i danska kriget 1848 och sände från
Stridsplatsen dessa verser åt sin trolovade "Gusla"

Ensamhet är ej
Tanken har vingar
Se vid din sida
Och hjärtat kan hviska
Sitter hvar afton din längtande vän
Längt öfver hafven om kärlek och tro
Och vid din sång den
Gjuter den evige

Rena den blida
Sången den friska
Tjunker i saliga drömmar han hän
Som vaggar tränande anden i ro
Se'n på din mun på din lutande panna Rinna hans
Mins det, du hulda, och möt mig och skåda Djupet i mitt

Kyssar och bebja om hvar
Öga så el-dig och öm
Älskade låt mig hvar afton få stanna Blöt vid ditt hjärta min himmel jag har
Hjärta mot hjärta förtrollade vi bida Då verkligheten för kärlekens d öm

Tyrolienne Allegretto

1 Wid eger hård en dyster kväll Där brasan sprakar ifrån spiselns häll Trycker tin en trogen makas bröst jag
2 Men alle min tanke flyger ibland Hemsten min barndoms undersköna land Där ände gamla lönnar slå af
3 Då under granens kalla hän Min fader sofver i det tysta tjän Derför min vän då snart förswann Sig

Finner sällhet lugn och tröst Och an den gröna jorden här med henne da- har jag då kär Och
Tårar fuktas ögat då Ur hastigt flyktde ej dess dan Och himlen all- tid lika klar Och
hvad an öppnat för en annu Där gamla förenor löfva sig Men aldrig me- ra förför mig ellen

Lifvets skönaste blomsterkrans Ej skönare på jorden finns
Fader under skyddet här I lönnars skuggor sutto här
Än en gång i deras stam Jag ristar vinets älskade namn

1 Här
2 Här
3 Och
4 Men
Jag om kin
Ja, då kan
nej, nej.
1 J kv
2 Hör d
3 Förbi
4 Så
Ström
små
lek
af
Aften
viskar
kysses
vår

Vallflickan

1 När ann morgonen tin ekorp jag går med min fårahjord i vau Känner jag hur varmt mitt hjärta slår fast morgnen
2 När på afton jag en vara får Mina lam jag samlar jag Tjärn jag ei skydd vin ge Kans hjärtats
3 Och när solen tar af mig ordnat Längtar jag hem till mitt hjärt Hjärtat slår jag sänger höjer glad Uti dew.
4 Men när grannens vackra Jeppe då Mig till möte stämt vid grind Neråvärst kämt lina hjärtat slå Så varm blir

Är kan Säg mig då ... kan det väl så af gladje slå ack ja ack ja ack
Starka slag " " " " " " " " " " " " " "
Stilla hodu. " " " " " " " " " " " " " "
af fruktan slå " " " " " "
längtan slå " " " " " "

Ja om kind säg mig då hvi skan det så

Efter sista versen

för Jeppe slå O säg ack nej ack

Ja, då kan det visst af gladje slå.
" " " " " " fruktan slå.
" " " " " " längtan slå.

Tyst och tyst ack säg det ej.

nej, nej, nej, nej, nej, ack säg det ej.

Höstaftonen

Andante

1 I kvällens stilla timmar Mot bäcken må-nen glimmar Där brusar dofft en
2 Hör där en silfver-källa Ur hårda klippan välla Och slingra vågor
3 Förbi oss våren dansar Och viftar sin-a kransar Snart slutad är dess
4 Så lifvets himmel molnar En gång dess lustepark gulnar Och bladen falla

Strön små lek

I en romantisk villa Nu är si tyst och stilla En hemlig
Den ryckes aftonvinden De gula blad från linden Och strör bland
Och rosen lik sin syster Snart flickan glad och ryster Af tid-ens

af

Som glädjen vår dagar Ty bort och tårpilen klagar I vinden ljung

afton dröm en hemlig afton-dröm.

vår graf.

Nordmön i Jöder.

Näktergal lystna stjärnen nyss
Bläwande berg och blånande
Purpurade skyar solgudens

dag Morgonen gryr det dagas allt
haf Skogar af lager fikon oliv
hjord Bäden i redan afthedets dag

Klagande vämen i mandelhvit skog
Speglande flod som svalka mig ger
Näktergal du hvars sång nyss förstrand

Tyst äro dina toner slumra ja
Aldrig jag ser er mer i mitt
Hör jag dig aldrig mer dina

gren Slocknande ljud jag väl ej förstår
liv Vaggan stod högst vid fjädran af snö
skog Tyst är en ton den sista försvann

Nordmön i sö--der dröja ej jär.
Här har jag lefvat här skall jag dö i
Minnen blott du kan tiösta min själ.

Skärkaden

Tåder 1/ På en ädelig här står mitt lugna tjär Bland de tumlande vågornas lek.
jag är bortgången och arm men vid hafsmoderns barm är jag trygg som den rotfasta ek.

Tåder 2/ Jag är konung här på de vilda skär Mina mödrar de gifva mig skaft.
Kant jag vänder min tanke, dras jag skörvarna opp ur de dimmiga fjärdarnas graf.

Mina akrar så rätt böja blå mina ängar i svindlande djup;
Mina hjordar gå valt i de brusande svall, Där jag svänger min ilande stege.

Tåder 3/ Och en makas jamn är den lugna hamn, Dit jag vänder om qvällen i sjud.
Vid vår såg vid vår bön sommar dagen på ön sommar hafvets och bindarnes stund.

Ingen ovän står min höga gård Herrde tekar på gifvande mark
Intet hat på min hy lägger mörknande sky; Jag är som den min skuld är stark.

Och som fisk på vågar jag lätt i häg Och som morgon med vaknande vind
Är jag fikk och förnöjd Och jag sjunger af fröjd Och jag sjunger med rotor på sund.

Pris åt djup och grund Pris åt fjäll och sund Och åt den som har skapat dem så väl:
Pris åt honom som gaf åt en jord odödligt hat Och en himmel för längtande själ.

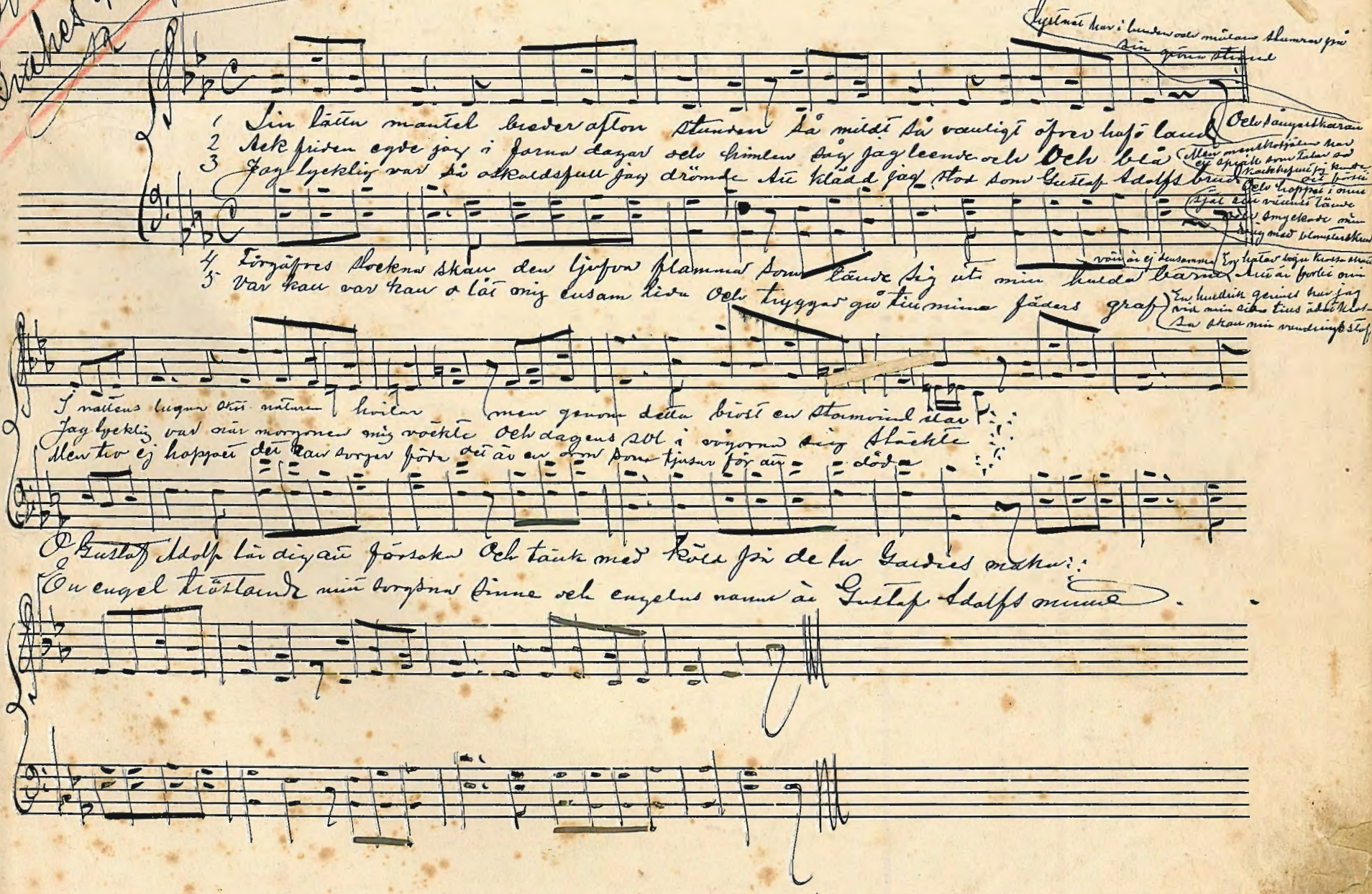
Bland skogar o dalar o.s.v.

Tåder 1/ I Bland skogar och dalar och sjön och sjön Där står min lugna min fredliga tjär tum
Tåder 2/ Och går jag en morgon uppå grånande berg då får hela liket en gladare färg tala
Tåder 3/ Och går jag en afton i grönskande dal Bland storlandt bäckas där glömmas mina kval
Tåder 4/ Man talar så tyst om oss och tyst de sitta ej bland klippspann hit
Tåder 5/ ell'en skenne de bekå hithomma en gång så jages de bort uti fjärlek å sång
Tåder 6/ Bland skogar och dalar och sjön och sjön där lefver jag lycklig där vandra jag får

rotisk Fantasi (Ur Stormarne) . Fdur 3/4 takt

1) r stormarne ser jag en aflägsen hamn, diu kärleken vinkar då blid.
Jag söker ej guld och jag söker ej namn Jag söker blott kärlek och frid.
2) Emedangomåd dal vill jag bygga och bo Då uppstå min fredliga hjärta.
För mig står väl ock någon hjärtat hvars tro Min hydda och lefnad gör klara.
3) Mig möter kanhända på vandringens väg Den engel jag kämer förut
Som fordom så ofta i drömmen jag såg Och jag fastän drömmen var slut
4) O! kanske hon skyndar från nöjenas sal Att lysten tin ensliugens sång
Och följer mig den till min lyckliga dal Och finner ej hyddan för trång.
5) Och söker då sedan ej vart från sin vän Att återgälds åt det skona förbund
När själarna kämna hvarandra igen, Två systkon, blott skilda en stund.
6) Hvad vore väl lyckle, hvad vore väl namn Ack blomster den vindar förströ
Utan döcheten att i den älskades famn Så gripit få kåd lefva och dö.
7) Och kanske, att döden, först döden, mig ger Den fälthet, som lifvet ej gaf
Att engeln, som föntes, då först mot mig ler, När dödskransen binds på min graf

Gelva Bruhes klagan



Jägar-Marsch

1 Jägarlifvet är så härligt tralalalalala dalar
2 Hvad är ej skogen berg och dalar
3 När jakten går och hornet skallar
4 Nu är jakt och rofvet blöder
Jägaren icke mötan spar jakten mumtär jägarns dar tralalalalala
Hvem vandrar under himmelen så fri som svenske jägaren
Kåld i bröstet jägarn har Rofvet kommer skrämt har
vid glasets rand och flickans mund flyktar då en aftonstund
5 Intill sena höstens ålder — Tattän gammal är han tålder.
Minnet ålderdomens Dån Tröjdar gamle jägaren
6 Omtligen: han för döden — Slutar jägarlifvets öden
När som jägarn han skall gå Ljuder jägarhornet då —

Hvar är min graf

1 Hvar är min graf Hvar är det lugna tjäll där jag i frid skall bo Många nöjen
2 Men ack kanske Min trånga stig skall leda Till gnägon skänd strand Och där min
3 Där ingen vån Skall vandra vid min bädd och lindra sorgens tår Och under
4 Dock lika gott Hvart himlen än min ärnu Min ringa hydda står Jag vet dock
5 Så tag o jord Jag huldt mer tillbaka Och gröm uti din famn Det dyra lån
6 Du minnesvård Den förjen Jag ej öfver dem må förtjänten få I graföns

1 gamj joy ska - dat det - ta stäl - le och traw - sat det i r
2 bröd min si - - sta bröd ba - re - das af mä - gon o - känd hand
3 bön det si - - sta slag för bi - du som det - ta hjär - ta slår

vissi än hop - pets mil - da stjär - na där öfven lindra skall
du graf ning än be - vu - ka Min ärka och min namn
lugn ändr ingen vänt bekröfver man maltnar ney ändå.

Messommers-Valsen

David Ekeström

Majstånga Skiner valsen den vinev hej fralalanlalej Messommarsvalsen

vakar ja nä min vän igen Hej lilla vännen hoppa lilla vännen Kom tag en Svang nä mej Kom joy vin Clausa.

vals nä min ljuvliga vän Messommersvalsen går bra tralla tralleralleralleka tralla tralle-halle-halle

ra tralala Kom lilla vän hopplas så tralla tralleralleralleha tralla tralleralleralla

ra trallala

Fuldstrom

Putte, du är min ögonsten Two-Step.

Musik av Jean Gilbert
Text av Oscar Ralf.

Långsamt
Marsch tempo

Han: Jag kallas alltid Putte Det ligger för min röst det är dom än jag

Putte in vid min mamas bröst Hon: Det var mycket ljuvligt hemma när du i vaggan låg en gång och kraftig

ritard

Stämma du ägde redan då Han: Fast jag blev större sedan behåll jag dock mitt namn och lilla Putte redan mång

Hon:

ritard

tärna slöt i famn Han: Ja allaganda tanter de Kelade med mig och alla gamla tanter de skrattade på

mig ja fjärran från och när det alltid lät så vän Refräng: Putte du är min ögon-sten

Putte din kind är mjuk och len Putte du kan Putte du är så rar min gunst du

Han.
3 v Om vi
Hon: Jag ka
Han: Det lo
Hon En gång
Det gav
Refräng Putte du
Putte ma
Så hör nu

Han Putte mitt hela hjärta vann Putte som du är ingen annan Putte min rara

Putte jag älskar dej hör nu mej säj inte nej!

1:a

2:a

nej

Dans

2 v Han: Ack hade jag en flicka som jag hade riktigt av
som riktigt på mig blicka och mig till sig tjänta gav
Hon: Det blir ej lätt att finna en flicka fin och rätt
Så inte på skuldima och ingen bebrejdett
Han: Nej hon skall kunna dansa och sträcka väl till kök
Hon: Och de små barnen ansa och steka fisk med lök
Han: Och kyssas så hon kunna ej satt det hör ju till
Och baka plättar tunna och koka lamm med dill.
Och kommer pappa då från sjön hon gnolar då
Samma refräng som förstu versen.

3 v Han. Om vi nu fästfolk vore vi både jag och du vi bums till prästen fore och vigdes i ett nu
Hon: jag kan då väl mig tänka hur den jag om ett år min gubbe skulle skänka en pys med gnuggett hår
Han: Det blir nog livligt kanske när han en ära drar
Hon En gäll och kraftig stämma han äfv. utav sin far Men om han ligger vaken och skriker med bravur
Det hjälper ej: Smaken kans pappa äter hur Vid vaggan båda två vi sjunga skolen då:
Refräng Putte du är min ögonsten Putte din kind är mjuk och len Putte min lilla Putte på din och rar, min hjärta har
Putte med dina ögon blå Putte med dina händer små Putte min rara Putte
Så hör nu på somna då och skrik ej så.

Maestoso

ff

Hen Svea land! du dyra moder med dina lunder di . na fält med dina fjällomslängda floder där

f

odlingen din förpost stått Hen dina tappre män, som drogo ut för din tanken, layd i färn

som

degrade svar de slogo Tyrannens skräck, den svages värn

värn En evig ärm fädrens

krönen den Lützens och den Narvas kär, det arv de lämnat oss vi äga ej här - li gare

ff

händen hår händen hår Skall än en gång ett härskri mana

vår armar härda världens fred vi köja

Samma segen fana varunder svenskten fordom stred. Med lyftad arm vi svärja

alla

dig och

mf På

Kran ägn

Svenske

många

Fleck

skölj

alla vid fädrens min - - - ren och vid Gud vi kunna klara vi kunna falla men aldrig

svika ärans bud Då kom förrätan krigarskaran med svek och våld kom tin vår krans vi skola möta

dig och svara kom frie män med svärd i hand.

Dans vid bruket
Lambo

Gunnar Ekerot.

På ängen grön med flecka skön då å så lustigt å danse De blige snett men inte lett och skulle alle kring å

Från öpon blå ja då och då kinna blickar man kan fånga å bent en kväv om ho ä snäv man kössar får ja rektill

Svanse stampe i jola ätter fiola de beli slunsi bena passa dej för ena stup ej kunne för grena

mångx Sjonge å fline Skratte å grine höppe kring o tralla så de hörs i talla sånt plär flecker kalla

flecka.

skojet

3v) När sol går öpp å i hvur töpp
fögelen man hären drilla
man tar en tär ved kvarn går
ve sia av sin flecka lella
å man kavaler å inle flater
fejar man på stunden uti gimalunden
klöfter röda munden
gör man!

Anders och Stina Hambopolska

John Olander

1ggr

Första reprisen endast med tvåan

2ggr

Bravo Polka

8va

ff

ff

Trio

p

f

Strix Polka

Fr. Fraběck

Fine

Fine più

Trio

D.C. al Fine e poi il Trio

Trio D.C. al Fine.

Valse allegretto

Fine

Trio

Polka D.S. al Fine e poi Coda

Pas de Vov-Vov.

Pas de quatre

Polka D.S.

Vans!

För pokalen

Hamburgaloska

Till Eriksson

Fine

D.C. al Fine

Lundby

Vaksen

Upptecknad och arr. av Björn Halden.

Pride of the Ball.

Valse

H. B. Verner.

Dal Segno

Fine

B

1.

2.

Tjuv
B med
följande
Skellack

3

2

1

Introduktionen tin Pride of the Bau
Stär i nästa Sida!

Introduction till Pride of the Bau

De förenade sjön

Moderato Andante

pp

din c rit

Tempo

Tvi Slep

Ord av Göran Sonnevi

Musik av David Hellström

pp Tvi stegen går bonden vinande vinden brak-lak-lak-lak- lal-la

Trararalala vacker och varm blir min Rämnakinden trararalal lala lej Hej Darling, o vad charm

vila vid din barm Stegpunde fram vi flyga tätt tin varann vi bryggs Darling o vad Charm

Hin Kärleks varma Alskog i blodet bruser Stepp-stoppa ols berusar

mf

Min egen mor (Proletarvise på Sydsen och Lasten av verner Nilsson.

mf

1 Mor gaar rundt og vasker trapper hun har travlt på tidtig Morn
2 Mor hun mander altid senge sel hun spiser meget lidt
3 Far oen Mor de lever ikke sammel han har vist nok fået en anden Brud-

hele dagen render vi og sjapper snart på gaden og snart i gaarn Men naar mor lille Mor
men de mange. Piger og drenge har en rædsom Ap-pe-tit Stakkels mor lille Mor
Far han sier dit Mor är grim oeligammel og gaar om og ser barlig ud Söde Mor lille Mor.

kammer hjem om Aftnen raaber alle sam: Kar Gud ske lov nu kommer
er saa smat om skinden når jag sel en gång blir stor skau jeg köba mad tin
du skau ikke gröde Ingen på den hele jord er så deslig som min

J.R.G.
9/7-14

Den Käraste Dagan

ord och musik av Felix Körling

Allegro moderato

mf

1 Hon var den en dotka så fin och näät och satt i mitt knä för tro - ligt och
2 Nu är hon ju vuxen men fin och näät och sitter i knät för - tro ligt och

gav mig en kyss på sitt barnsliga sätt och bad: berätta nåt
Gav mig en kyss på sitt kärliga sätt och sägen: berätta nåt

rolig - gt "Jag strök hennes hår och berättade så men
roligt Jag strycker som för hennes gyllene hår och

Käraste Dagan var denna ändå. Det var en liten prinsessa som satt i en gyllene
Käraste Dagan berätta Jag får det. lika med första versen.

tur så kom det en Trollpacka mäktig befriade henne därur Som blevo de lyckliga

gif - ta vis klingande gigarnas ljud Hon blev hennes lyckliga brudgum och

hon blev hans lyckliga brud.

mf

dim e rit

Vals

Den fria Kärleken (ur sommarrevyn Lundgren från Trollebovy)

Schallis

Vals

Line

1 vad det å förskräckligt för
2 Och Frida hur sminkrik är ej

En gammal mö att ogifter leva å ogifter dö för herrarna ära sig jämt för vispel och prest ja så ä di nog alla del
din teori Ty varför behövs väl så stor ceremoni Och varför binda sig med äktenskapsband det å nog att man å vapen

vet jag bäst Men om vår en herre väl lättare kär om den fria kärleken införes här och tänk vilken skön och be-
tumamm hand Man kysser och smeker och klappar varann Och inte det minsta det angår nån annan Man kuttran hett öppnet ej

Vals

klim religion varit landsbarn ska få pension
ans i smyg Och inte behövs prästbetyg.

Frida o Frida jag älskar nä dej Om
Frida o Fr

å nästan slyvare än Ellen Rey Frida, Frida, Frida Stenhoff Ellen, Ellen, Ellen Rey ni

3 Ja den fria Kärleken den å ekollent
Så den nät som helst borde tagas patent
När kärlekens lågor de ha slocknat och do
ja då tar av varandra man blott adjö
Och sedan: väntskap man skiljes från varann
Så går man och skaffar sig genast en ann
Och skulle man trött även bliva på den
Vad hindrar att byta igen.
O, Frida, o Frida, etc.

ha skänkt oss Kryddan på livets galej

Då Söderslätt (Bondvals)

Sture Nilsson

Lillvreta Lotten
Långsamt

Vals

mf

nit

p

mf

ff

3

2

Första reprisen
endast med
följande
slutackord

f

fp

pp